

Børne- og Socialministeriet

sm@sm.dk

najj@sm.dk

Høring over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

09. februar 2017

Ankestyrelsen har den 13. januar 2017 modtaget udkast til forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

J.nr. 2017-0017-03645

Ankestyrelsen har følgende bemærkninger:

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

Bemærkninger til lovforslagets §§ 1-3

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

Efter forslaget § 2 kan kommunale og regionale døgntilbud for voksne, som er omfattet af lov om socialtilsyn jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om socialtilsyn tilbyde køb af socialpædagogisk ledsagelse til beboere til ferier.

EAN-nr:
57 98 000 35 48 21

Tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse kan tilbydes beboere, over 18 år, der har en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne.

Åbningstid:
man-fre kl. 9.00-15.00

Det fremgår af bemærkningerne, at det ikke er hensigten, at kommunalbestyrelsen kan eller skal reducere eller give afslag på ansøgninger om socialpædagogisk støtte, herunder ledsagelse efter servicelovens § 85, som den enkelte beboer i målgruppen for socialpædagogisk støtte på baggrund af en konkret og individuel vurdering har behov for.

Kommunalbestyrelsen vil ikke med den nye lov skulle visitere borgerne eller træffe afgørelse om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, ligesom der ikke vil være klageadgang for beboere over en beslutning om ikke at give mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse.

Det bør fremgå af bemærkningerne, at det forhold, at borgerne har mulighed for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier ikke er

ensbetydende med, at kommunen ikke fortsat kan have en pligt til, at undersøge, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85. Der henvises til kommunens omsorgs- og opfølgningspligt i servicelovens §§ 82 og 148, stk. 2 og undersøgelsesprincippet i retssikkerhedslovens § 10.

Det bemærkes, at det alene er i de situationer, hvor borgeren er kompenseret for sit eventuelle behov for socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85, at kommunen kan give afslag på socialpædagogisk ledsagelse.

Det fremgår også af bemærkningerne, at hensigten med loven er, at beboerne i de kommunale og regionale døgntilbud på eget initiativ, og hvis det enkelte døgntilbud ønsker at levere tilkøb, kan ønske at komme på ferie med personale, de allerede kender som socialpædagogisk ledsagelse.

Det bemærkes, at såfremt de kommunale og regionale døgntilbud leverer tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, uden at kommunalbestyrelsen involveres i processen, kan det ikke udelukkes, at der vil være beboere, der kommer til at betale for socialpædagogisk ledsagelse, som de efter en konkret vurdering ville have haft ret til efter servicelovens § 85. Kommunen bør derfor ikke kunne henvise til, at borgeren allerede er kompenseret som følge af, at borgeren har tilkøbt sig socialpædagogisk ledsagelse.

Det bør derfor også fremgå af bemærkningerne, at de kommunale og regionale døgntilbud, forud for beslutningen om at levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til den enkelte beboer, skal inddrage kommunen i processen. Herved får kommunen mulighed for at vurdere, om borgeren har ret til socialpædagogisk ledsagelse efter § 85. I bekræftede fald kan kommunalbestyrelsen vælge at benytte sig af tilbuddet om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, men uden at borgeren selv skal betale for den socialpædagogiske ledsagelse.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår af bemærkningerne, at der ved usikkerhed om, hvorvidt den enkelte borger har krav på socialpædagogisk ledsagelse til ferier og/eller omfanget heraf som en del af den visiterede ydelse kan rette henvendelse til borgerens handlekommune med henblik på en afklaring heraf.

Vi bemærker, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 148, stk. 2 har pligt til at følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat

opfylder sit formål. Kommunalbestyrelsen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp.

Det bør derfor fremgå af bemærkningerne, at kommunen, uanset de kommunale og regionale døgntilbud i tilfælde af usikkerhed omkring borgerens behov for socialpædagogisk ledsagelse, fortsat har pligt til løbende at følge op i sagen.

I modsat fald kan det ikke afvises, at de kommunale og regionale døgntilbud i praksis indirekte får ansvaret for, at der bliver fulgt op uden at døgntilbuddet har fået denne kompetence delegeret.

Herudover fremgår det af bemærkningerne, at målgruppen for tilkøb er snævrere end målgruppen for socialpædagogisk ledsagelse efter § 85. Personer med særlige sociale problemer, herunder personer med psykiske lidelser, kan ikke tilbydes at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse, selvom disse beboere er i målgruppen for socialpædagogisk ledsagelse efter § 85 i serviceloven.

Vi skal gøre opmærksomme på, at denne begrænsning af målgruppen for tilkøb af socialpædagogisk støtte kan betyde, at de kommunale og regionale døgntilbud, der har andre målgrupper, vil være tilbageholdende med at tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse. Det skal ses i lyset af, at døgntilbud, hvis der er flere målgrupper, i praksis kommer til at gøre forskel på beboerens muligheder for at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser § 6 og § 7

Tilkøb af ydelser leveres overfor den enkelte beboer udenfor døgntilbuddets øvrige ydelser, hvor det forventes, at døgntilbuddet har opsat forskellige retningslinjer overfor sit personale.

Der er særlige skærpede krav for anvendelse af magt, og borgerens retssikkerhed bør kunne sikres på en sådan måde, at en borger ikke vil kunne udsættes for en sådan magt uden sikring af, at bestemmelserne er overholdt, især overfor borgere, som ikke kan give informeret samtykke.

Det fremgår ligeledes af lovforslagets § 7, at formålet med de foreslåede bestemmelser er at begrænse magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten mest muligt. Det bør derfor for borgeren være tydeligt, i hvilke situationer og hvor længe denne kan udsættes for brug af magt.

Vi er af den opfattelse, at dette ikke er sikret i tilstrækkelig grad i lovforslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser § 9 og § 10

Det fremgår af bemærkningerne, at det i en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i lovforslagets § 13 nærmere vil blive beskrevet, i hvilke hygiejnesituationer fysisk magt vil kunne anvendes. Endvidere vil det blive fastsat, i hvilken begrænset periode magtanvendelse vil kunne finde sted.

Vi forventer derfor, at denne bekendtgørelse vil træde i kraft senest samtidig med lovforslagets ikrafttræden.

Vi finder, at det ikke er tilstrækkeligt, at det alene er personalet, der skal beslutte, for hvilken periode de beskyttelsesmidler, som er omfattet af § 10, stk. 1, kan anvendes, og at det er personalet, der løbende skal vurdere, om mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Der bør her ligeledes være et ansvar for døgntilbuddets ledelse, at der er visse retningslinjer, som personalet skal følge.

Vi er opmærksomme på, at det fremgår, at disse bestemmelser svarer til lignende bestemmelser om brug af magtanvendelse i serviceloven. Det forudsættes i disse bestemmelser, at personalet er underlagt ledelsens retningslinjer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser § 11

Det fremgår af den foreslåede ordning, at der vil være adgang til at indbringe klager over anvendelsen af magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten efter reglerne i lovens §§ 8-10 for kommunalbestyrelsen.

Vi finder, at lovforslaget alene giver en begrænset klageadgang, når der er tale om begrænsninger i borgers selvbestemmelsesret, og når det er personalet, der træffer beslutning om anvendelse af magt og periode for anvendelse af magt.

Vi mener, at det er betænkeligt for borgerens retssikkerhed, at borger i denne situation ikke har mulighed for at indbringe sin klage for Ankestyrelsen. Dette vil også kunne sikre en ensartet praksis, som ikke vil kunne opnås, hvis borger alene kan klage til kommunalbestyrelsen. Selvom der er tale om tilkøb af ydelser, skal der sikres en ensartet praksis på magtanvendelsesområdet.

Det bør også efter vores opfattelse være mere tydeligt, hvordan de pårørende, værge mv., som er omfattet af personkredsen, der kan klage efter lovforslagets § 11, stk. 2, bliver gjort bekendt med anvendelsen af magt og kendskab til perioden, hvor magtanvendelsen bliver anvendt. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, hvordan disse personer får kendskab til, at personalet overfor borgeren anvender magt omfattet af lovforslaget, især i de situationer, hvor borgeren ikke kan overskue konsekvenserne ved brug af magt eller har ingen eller ringe forståelse for at magt bliver anvendt.

Venlig hilsen

Ankestyrelsen

Til: Fælles funktioner (sim@sim.dk), Nanna Julie Jørgensen (NAJJ@sm.dk)
Cc: Britta Harboe Olsen (Y104@sof.kk.dk), Mads Boelt Hansen (EK09@sof.kk.dk), Mette Skjerning (QR98@sof.kk.dk)
Fra: Pia Kofod (QQ96@sof.kk.dk)
Titel: Høringssvar vedr. udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier - sagsnr. 2016-9011
Sendt: 10-02-2017 10:53:15

Hej Nanna!

Hermed fremsendes mine bemærkninger til høring over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier – sagsnr. 2016-9011. Mine bemærkninger bakes op af al personale på Daghemmet Øresund – en del af Center for Autisme og Socialpædagogik - CAS

Jeg er socialpædagog, ansat på Daghemmet Øresund. Jeg har været ansat på daghemmet i 10 år og har observeret hvordan den ene forringelse efter den anden er regnet ned over det socialpædagogiske område. Derfor glædede det mig meget, at erfare at dette udkast var kommet i høring – dog måtte jeg bruge lang tid på at lede efter det – og fandt det i sidste øjeblik, i forhold til et høringssvar. Jeg kan godt synes, at det er lidt ærgerligt, at dette ikke kommer bredere ud, så netop sådan nogen som mig, der arbejder med denne borgergruppe, som udkastet berører, kan give mit besyv med – det er trods alt mig – det socialpædagogiske personale, der er sammen med borgerne til hverdag og har det indgående kendskab til dem.

Borgerne i CAS og brugerne af daghemmet Øresund i særdeleshed, er borgere uden et verbalt sprog, de kan være udadreagerende og selvskadende – kognitivt ligger de på et niveau, der hedder 3mdr. til 5 år. Vi har altså her at gøre med borgere, som ikke selv giver udtryk for hvad de gerne vil, borgere som ikke selv tager initiativ – borgere som det kræver et indgående kendskab til, før man forstår deres små signaler, og før man lærer at tolke hvad de godt kan lide og hvad de ikke kan lide. Jeg tager i mit arbejde, dagligt, beslutninger på borgernes vegne – men disse beslutninger bliver taget ud fra et dybdegående kendskab til disse borgere, års observationer, så jeg har fået kendskab til deres interesser og lidenskaber.

På baggrund af dette, er det **vigtigt** for mig, at **pointere**, at når der står i udkastet, at "Det er vigtigt at understrege, at målgruppen for tilkøb omfatter beboere, som verbalt, non-verbalt eller gennem adfærd i øvrigt på eget initiativ kan give udtryk for at ønske socialpædagogisk ledsagelse til ferier ud over, hvad den enkelte borger er visiteret til i døgntilbuddet, og med personale, som de kender fra døgntilbuddet.", så er der ikke mange af vores borgere, der selvstændigt tager initiativ. De tager ikke initiativ til toiletbesøg, til at få deres frokost eller til de daglige aktiviteter, men når vi som personale tager initiativ til, eksempelvis, aktiviteter med borgerne, så er de glade for at deltage – dette viser de ved at udvise glæde og ved at de deltager. Det skal siges, at borgerne på daghemmet godt kan sige fra – der er de fleste af dem tydelige i deres kommunikation, så de bliver ikke påtvunget nogen aktiviteter – de tager bare ikke initiativ. Derfor synes jeg det kan være lidt svært at tolke, ud fra udkastet, hvor selvstændigt det initiativ skal være. Derfor mener jeg, at det skal **tydeliggøres**, så de borgere jeg arbejder med – og som der er bosiddende i hele CAS, ikke kommer i klemme. Hvis dette lovforslag ikke kommer til at være gældende for dem, så er de rigtig dårligt stillet – det skal der i hvert fald kigges på!

Vil give Karen Elleman fuldstændig ret –hun citeres i en pressemeddelelse fra 12-06-2016, "Mennesker med handicap skal kunne holde ferie med ledsagere de kender.": *"Det er ikke i orden, at mennesker med handicap ikke kan komme på ferie, selvom de gerne selv vil betale for det. For nogle mennesker med handicap er det helt afgørende for at komme på ferie, at de har en pædagog med, som de kender og har tillid til. Når kommunen ikke kan tilbyde denne mulighed, så begrænser det disse mennesker på urimelig vis."*

Jeg arbejder med en borgergruppe, som er dybt afhængig af hjælp, alle ugens 7 dage, alle døgnets 24 timer – og som er afhængig af, at det er personale, der kender dem, som yder denne hjælp, da de ellers kan have svært ved at gøre sig forståelige - de kan blive utrygge og med utrygheden kommer ofte den udadreagerende og selvskadende adfærd.

Det kan jo ikke være meningen, at denne borgergruppe, skal være dårligere stillet, end borgere med lettere handicap, som godt kan ledsages af et fremmed menneske – eller selv tage initiativ til, at det skal være kendt socialpædagogisk personale, der ledsager.

Vi har her at gøre med en borgergruppe, som ikke vil komme, og p.t. ikke kommer, på ferier, festivaller, kolonier o.l., hvis ikke det bliver med personer de kender – og det er klart en forringelse af deres livskvalitet. **Retten til, og muligheden for, at komme på ferie burde ikke fratages noget menneske.**

Det kan ikke være rigtigt, at en borgergruppe, som i forvejen kæmper med svære odds i livet, skal have forringet deres livskvalitet, på grund af uforståelige regler. Denne borgergruppe har i forvejen så få glæder, da der er mange ting, mange oplevelser, som de ikke kan rumme – men en ferietur/koloni et skønt, stille og roligt sted hen, med en ledsager der kender dem indgående, det har været en af de glæder de havde – som de p.t. ikke har længere.

Jeg har i min tid på daghjemmet været på Sølund festival med nogle af borgerne fra daghjemmet – og observeret hvilken glæde det har givet borgerne – men jeg har også oplevet hvad det har gjort for mit forhold til en borger – det har givet mig en mulighed for, som personale, at få et endnu dybere og bredere kendskab til en borger, så jeg havde endnu større mulighed for, i hverdagen, at tolke lyde og signaler.

Derfor må jeg igen udtrykke min glæde over, at dette kommer i høring! Og så inderligt håbe på, på borgerne i CAS' vegne, at der bliver lyttet til mine forslag og kigget på det med *eget initiativ*, da det let kan tolkes som, at de borgere jeg har med at gøre, så ikke ville kunne ind under lov – og det ville være dybt beklageligt!

Ser meget frem til at høre, hvad der kommer ud af denne høring.

Håber det bliver nemmere for mig at kunne finde ud af, hvad resultatet bliver, end det var at finde ud af, at det var til høring.

Med venlig hilsen

Pia Kofod Rasmussen

Socialpædagog og TR

Daghjemmet Øresund

Carl Nielsens Allé 17

2100 København Ø

Center for autisme og specialpædagogik - CAS 5

Til Børne- og Socialministeriet
Att.: Nanna Julie Jørgensen
E-mail: naji@sm.dk og sm@sm.dk

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
Fax: +45 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Taastrup, den 13. februar 2017
Sag 16-2016-00823 – Dok. 290007/mmh_dh

Danske Handicaporganisationers (DH) høringssvar til lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse

DH vil gerne takke for muligheden for at komme med bemærkninger til lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

DH notere sig, at der er et bredt politisk flertal for at give mulighed for, at der kan tilkøbes socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie.

DH mener, at det er altafgørende, at muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, bygger oven på en fastsat ret til et vist minimum af feriedage, som gælder for alle borgere i et botilbud. Med tilkøb må der alene være tale om en service, der tilkøbes ud over den service der tilbydes alle borgerne i botilbuddet. I modsat fald er der ikke tale om en tilkøbsordning, men indførelse af brugerbetaling for nødvendig kompensation. Det vil føre til en urimelig skævvridning mellem de beboere, som har råd til selv at betale for deres ledsagelse til ferie og de der ikke har den mulighed.

DH har følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget:

§ 2 Anvendelsesområde

Tilbud omfattet af socialtilsynet

Loven gælder alle tilbud omfattet af socialtilsynets § 4 stk. 1, nr. 2 og 3. Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.2, at der ikke kræves særlige godkendelseskrav af tilbuddenes levering af tilkøb, i forbindelse med socialtilsynets generelle godkendelse af tilbuddet.

DH mener, at det er vigtigt at socialtilsynet i forbindelse med deres tilsyn med botilbud der levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, generelt vurdere om den faglige kvalitet på tilbuddet opretholdes ved indførelsen af muligheden for tilkøb jf. bemærkningerne om, at det er vigtigt at sikre tilbuddenes faglige kvalitet.

DH anbefaler, at det indskrives i loven, at socialtilsynet i deres tilsyn med botilbud der har indført muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, vurderer opretholdelsen af den faglige kvalitet i botilbuddet når en eller flere faste medarbejdere er tilkøbt til at ledsage en eller flere beboere på ferie. Herunder fører tilsyn med at økonomien til tilkøb rent faktisk er adskilt fra botilbuddets øvrige driftsindtægter og udgifter efter serviceloven.

Borgerens eget initiativ

Det fremgår af den foreslåede § 2 stk. 2, at *"Beboeren skal på eget initiativ ønske at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferien"*. Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.2, at ønsket kan *"tilkendegives enten verbalt, non-verbalt eller gennem adfærd i øvrigt."* Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.3 at der ikke er klageadgang for beboere over tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, dog undtaget er klageadgang over brug af magtanvendelse i forbindelse med ferien.

DH mener, at der med målgruppen for lovforslaget, er tale om en særlig sårbar målgruppe, der er i risiko for udnyttelse. Det er derfor vigtigt at der reelt er tale om borgerens ønske at tilkøbe ledsagelse til ferie og at det sikres at borgeren forstår de økonomiske konsekvenser af deres ønske. DH mener ikke at dette alene kan sikres ud fra en tillidsbaseret dialog mellem medarbejdere og borgere/værge.

Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.2, at ledsagelsen til ferie skal kunne tilrettelægges fleksibelt, herunder både som et individuelt tilbud eller tilbud til en gruppe af beboere.

DH mener, at der særligt i forhold til muligheden for at tilkøbe ledsagelse for en gruppe, skal være stor opmærksomhed på om det er borgerens eget initiativ at deltage i en 'gruppeferie'. Der kan være risiko for påvirkning af sårbare borgere, hvis botilbuddet skal have 'personalekabalen' til at gå op.

DH anbefaler, at beslutning om tilsagn eller afslag på tilkøb af ledsagelse skal være en myndighedsafgørelse, som borgeren få mulighed for at påklage.

Tilkøb skal ligge ud over den visiterede støtte

Af § fremgår, at *"tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier skal ligge ud over den indsats efter § 85 i lov om social service, som beboeren er visiteret til i døgntilbuddet."*

Af bemærkningerne til punkt 2.1. henvises til Ankestyrelsens principafgørelse 60-15, der netop omhandler en mulig ret til at modtage socialpædagogisk støtte under ophold uden for hjemmet.

Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.2, at kommunalbestyrelsen *"ikke i forbindelse med vurderingen af borgerens behov for hjælp og støtte efter serviceloven [kan] inddrage, at borgeren har en tilkøbsmulighed vedrørende socialpædagogisk ledsagelse"* (s. 7).

DH mener ikke, at disse formuleringer er tilstrækkelig tydelige, til at sikre at tilkøb alene kan ske når der er tale om, at tilkøb bygger oven på en fastsat ret til et vist minimum af feriedage. Serviceloven som den er i dag garanterer ikke et minimum af ledsagelse uden for botilbuddet hverken til ferie eller andre aktiviteter. **DH mener ikke**, at det fremgår tilstrækkeligt tydeligt at kerneydelsen omfatter ret til ledsagelse til ferie.

DH anbefaler, at det eksplicit beskrives at kerneydelsen omfatter retten til socialpædagogisk ledsagelse til ferie.

§§ 6-13: Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten

Det fremgår af § 6 at personalet, der er tilkøbt til at yde socialpædagogisk ledsagelse under en ferie, kan anvende magt. Af § 8 fremgår at der kan anvendes fysisk magt i form af fastholdelse eller føring af person til et andet rum under forudsætning af, at der er nærliggende risiko for at borgeren udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade eller forholdende i situationen gør det absolut påkrævet. Af § 9 fremgår at der kan anvendes magt når det er absolut nødvendigt for at varetage omsorgspligten i en hygiejnesituation. Af § 10 fremgår at der kan anvendes fastspænding med stofseler til kørestol mv., for at forhindre fald. Af § 10 stk. 2 fremgår, at det er personalet der beslutter for hvilken periode fastspænding kan foregå.

Det fremgår af bemærkningerne til punkt 2.2, at de betingelser der gælder for brug af magtanvendelse efter servicelovens §§ 124, 124 a, 130, 133, 136 og § 137 stk. 1, om anvendelsesområde, målgruppe, sagsbehandling, administration, klageadgang, registrering, indberetning og bemyndigelse tilsvarende gælder ved magtanvendelse ved tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie.

DH mener, at det er uklart, om der for at iværksætte brug af magtanvendelse under ferien, skal søges om bemyndigelse inden feriens start eller ej.

DH mener, at det er afgørende for borgerens retssikkerhed, at der ansøges om brug af magtanvendelse hos kommunalbestyrelsen, forud for en ferie, for at sikre borgernes retssikkerhed. Ellers kan der opstå unødigt, tilfældigt brug af magtanvendelse.

For uddybning af ovenstående kontakt venligst Chefkonsulent Maria Holsaae på e-mail: mmh@handicap.dk eller tlf.nr.: 24 45 15 57.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen,
formand

Høringssvar

DANSKE
REGIONER

Udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Børne- og Socialministeriets udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier har været sendt i høring hos regionerne, og Danske Regioner har udarbejdet et samlet svar på baggrund af deres bemærkninger.

Bemærkninger i dette høringssvar tager udgangspunkt i følgende overordnede betragtninger:

- Generelt finder Danske Regioner det positivt, at der (igen) bliver åbnet for, at borgere, der ikke selv har evnen til at efterspørge og købe hjælp fra private leverandører, får mulighed for at kunne købe ekstra ledsagelse leveret af det offentlige botilbud, som vedkommende er visiteret til.
- Målgruppen, som lovforslaget omfatter, kan ikke ledsages af personer, der ikke har kendskab til de særlige problematikker som er kendetegnet for målgruppen. Målgruppen er reelt fraskrevet muligheden for at købe ekstra hjælp til eksempelvis ferie, og kan ikke, som andre kognitivt bedre fungerende borgere, anvende sin formue/indtægter til selvvalgte aktiviteter. Dermed tilgodeser lovforslaget et behov hos en række meget sårbare borgere, som ikke har kunnet profite af de nugældende regler.
- Regionerne finder det også positivt at det understreges, at tilkøbet af socialpædagogisk ledsagelse skal ligge ud over den indsats som borgeren i øvrigt er visiteret til i døgntilbuddet.
- Regionerne finder det endvidere positivt, at der lægges op til stor fleksibilitet i ordningen, herunder at den socialpædagogiske ledsagelse både kan leveres individuelt og i grupper.
- Regionerne finder dog, at målgruppen er meget snævert defineret, da lovforslaget kun omfatter mennesker med en betydelig nedsat psykisk funktionsevne. Det betyder, at eksempelvis meget fysisk handicappede mennesker, ikke er omfattet. Denne målgruppe kan have så store pro-

10-02-2017

EMN-2017-01052

787002

Ida Agnete Dalsjö

blemer med selv at færdes/færdes via tilkøbte ledsagere, der ikke kender dem og derfor ikke kan aflæse deres ønsker og behov, at de reelt er uden mulighed for at købe ekstra ledsagelse til ferier m.v.

- Det er positivt, at der af forarbejderne ses, at ferie skal oversættes som ture, festivalbesøg m.v. Men kravet om mindst en overnatning vil sætte store begrænsninger i beboerens mulighed for tilkøb af ledsagelse. Fx er et eftermiddagsbesøg på en cafe ikke er omfattet af lovforslaget. Danske Regioner vurderer, at lovforslaget med denne begrænsning ikke tilgodeser de handicappedes muligheder for at blive ligestillet med ikke-handicappede, da sidstnævnte gruppe har alle muligheder for at tilkøbe ekstra hjælp - uanset hvor længe hjælpebehovet er til stede.
- Der er enighed om, at det er hensigtsmæssigt, at socialtilsynet ikke skal godkende eller føre tilsyn med tilkøbsydelserne, men der er samtidig et ønske om at det tydeliggøres i loven, at ydelser efter denne lov ikke er omfattet af socialtilsynets kompetencer.
- Danske Regioner mener, at lovforslaget bør dog sikre borgerens retssikkerhed endnu tydeligere, da det kun sikres delvist af forarbejderne. Det anbefales, at hjemkommunen i forhold til den konkrete borger, får pligt til at tage stilling til, hvor meget ledsagelse der skal indgå som en del af botilbuddet, og hvor meget der skal bevilges udover botilbuddet. Begge dele skal vurderes ud fra et individuelt behov. Herved sikres, at borgerens behov for hjælp er fastlagt. Behovet skal over tid kunne ændres, hvorfor kommunens vurdering af behov for ledsagelse skal genvurderes ved ændringer af funktionsniveau m.v.

Konkrete bemærkninger fra regionerne

§ 1

- Danske Regioner påpeger, at det fremgår af notatet, at kun visse kommunale og regionale tilbud kan udbyde salg af ledsagelse. Af forarbejderne til § 1 ses, at det er beskrevet at botilbuddene selv beslutter, hvorvidt de ønsker at sælge ledsagelse til beboerne. Men om bestemmelsen har andre begrænsninger, fremgår ikke helt tydeligt.

§ 2

- Stk. 1: Tilbud omfattet af lov om social tilsyn. Formålet, som anført i forarbejderne, vurderes at være hensigtsmæssigt, men hvad med den borger, der er i gang med en udslusning til egen bolig/tilbud uden for socialtilsynets kompetence, hvor borger stadig har tæt tilknytning til tidligere kommunale/regionale botilbud? Med nuværende foreslåede

formulering, er denne borger udelukket fra at følge sin tidligere naboer på ferie, via tilkøbt ledsagelse fra tidligere boform.

- Det står anført, at køb af ledsagelse også kan anvendes til ture uden for Danmark. Dette er positivt, men mulighederne for tvangsindgreb, foretaget i udlandet, vil vel blive mødt af det andet lands lovgivning, hvor reglerne for magtanvendelse (omtales senere) eventuelt ikke er identisk med den danske lovgivning. Dette bør fremgå af forarbejderne til lovforslaget.
- Det fremgår af stk. 1, at det er kommunale og regionale døgntilbud for voksne omfattet af lov om socialtilsyn, jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og 3, der kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Således som forslagets § 2, stk. 1 er formuleret, formodes det, at loven ikke finder anvendelse i forhold til unge voksne (ml. 18 og 23 år), over for hvem kommunen i henhold til efterværnsbestemmelsen i servicelovens § 76, stk. 3 har truffet afgørelse om, at døgnophold på et anbringelsessted i henhold til servicelovens § 66, opretholdes. Der kan dog være en uklarhed herom, eftersom § 66 tillige er omfattet af lov om socialtilsyn § 4, stk. 1, nr. 2 og eftersom der er tale om voksne borgere. Det anbefales således, at der sker en præcisering heraf.
- Stk. 2: Beboerne skal på eget initiativ ønske ferie. Det bør præciseres hvad der menes med begrebet ”på eget initiativ”. Af forarbejderne er dette uddybet, men der står ikke anført noget om eksempelvis en værgers mening/vurdering. Målgruppen for ydelser efter dette lovforslag, er identisk med den målgruppe, der ofte har/vil få tildelt værger. Det er uklart, om værgerne over for boformen kan tilkendegive, at borger gerne vil deltage i ferieture.
- Stk. 2: Regionerne påpeger, at også beboere med særlige sociale problemer, herunder personer med psykiske lidelser på de omfattede døgntilbud, vil kunne profitere af at have mulighed for tilkøb af ledsagelse under ferier. Det anbefales derfor, at personkredsen *voksne beboere i døgntilbud med betydeligt nedsat psykisk funktionsevne* udvides til at omfatte samme målgruppe, som er omfattet af socialpædagogisk ledsagelse efter servicelovens § 85.

- Der henvises til de generelle bemærkninger, hvor der af hensyn til borgers retssikkerhed efterspørges klar lovgivning, der sikrer at myndighedskommunen altid skal foretage en vurdering af ledsagelsesbehov m.v. før en offentlig leverandør må sælge ydelser (udover det bevilgede).

§ 4:

Øvrige bestemmelser

- Det er positivt og afgørende, at lovforslaget forholder sig til, at ordningen kun kan gennemføres, hvis det sikres, at det sker personalemæssigt forsvareligt, herunder at det er præciseret, at personalet under ferieturene skal være dækket af døgntilbuddets arbejdsgiverforsikring m.m.
- Regionerne er enige i, at tilkøb af ledsagelse skal være et tilbud og dermed ikke en pligt, som døgntilbuddet kan stille til rådighed. Det anerkendes således, at det er tilbuddet, der kan sætte rammerne for i hvilket omfang, tilkøbsydelsen skal være tilstede.
- Kun ansatte under direkte instruksbeføjelse fra det offentligt drevne tilbud kan "sælges" som ledsager. Det afskærer tilbuddene at sælge ledsagelse via vikarer fra et vikarbureau, hvor der ikke udstedes individuelle ansættelseskontrakter/aftaler. Danske Regioner er enig i denne afgrænsning.

§ 5:

- Af forarbejderne fremgår det, at reglen egentligt er tiltænkt at fastlægge, hvorledes der skal ske prisfastsættelse og omkostningsfordeling. Det kunne med fordel tydeliggøres direkte i lovteksten.
- Af forarbejderne står endvidere anført, at socialtilsynet hverken skal godkende eller føre tilsyn med disse tilkøbsydelser. Det kunne evt. fremgå af § 2, at uanset at det kun drejer sig om tilbud omfattet af lov om socialtilsyn, så er ydelser efter denne lov ikke omfattet af socialtilsynenes kompetence.
- Danske Regioner er enig i, at det skal fremgå direkte af loven, at indtægter fra og omkostninger til levering af tilkøbsydelser skal holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige økonomi.
- Regionerne finder det hensigtsmæssigt, at socialtilsynet ikke skal føre tilsyn med eller godkende regnskaber vedrørende tilkøbsydelserne, når

der samtidig stilles krav om fuld gennemsigtighed i beregningerne af prisen for tilkøbet.

§ 6

- Det fremgår af forarbejderne til § 6, at dokumentationen af, hvorvidt den individuelle borger er omfattet af målgruppen for magtreglerne, kan bestå pædagogisk dokumentation. Dette er ikke i overensstemmelse med dokumentationskravene i servicelovens sagsbehandlingsregler i kap 24, hvortil der i øvrigt henvises til.

§ 9

- Regionerne finder det positivt, at lovforslaget indeholder regler om magt-anvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten, således at beboernes selvbestemmelsesret iagttages samtidig med, at omsorgspligten over for beboerne kan varetages også på ferieture. Regler om magt-anvendelse er med til at sikre, at såvel beboernes som medarbejdernes retssikkerhed iagttages.
- Det bør dog overvejes, om beboernes retssikkerhed iagttages på tilstrækkelig vis, når der i lovforslagets § 9 om fastholdelse i hygiejnesituationer og § 10 om fastspænding med stofseler ikke er krav om forudgående ansøgning til og godkendelse fra myndighedskommunen, således som servicelovens regler herom foreskriver. I sådanne overvejelser bør dog også indgå de administrative og tidsmæssige udfordringer, der kan være forbundet med at nå at få gennemført en sådan ansøgning inden en ferie, der potentielt kan planlægges med kort varsel.

§ 10.

- Der står anført, at det er personalet der beslutter, dels hvorvidt der kan anvendes en sele, dels tidshorizonten for selens anvendelse. Anvendelse af sele er en indgribende foranstaltning, hvor beslutningsretten i dette lovforslag er overladt til det ledsagende personale. Anvendelse af sele mod borgers vilje/uden samtykke indeholder et element af "fiksering", uanset at beslutningen legitimeres med begrundelse om at forhindre fald.
- Det anbefales derfor, at muligheden for anvendelse af sele under ferie, omfattes af krav om forudgående ansøgning samt afgørelse fra myndighedskommunen. Alternativt anbefales, at reglen begrænses til kun at gælde de borgere, der i deres boform, er omfattet af servicelovens §

128, og derfor af myndighedskommunen er fundet omfattet af bestemmelsen om anvendelse af sele.

- § 10 i dette lovudkast svarer således ikke til serviceloven § 128 som anført i forarbejderne til § 10.

§ 12

- Regionerne undrer sig over, at magtindberetninger evt. skal indberettes til kommunalbestyrelsen i den kommune der fører det driftsorienterede tilsyn jf. § 148 a i serviceloven (eller socialtilsynet i henhold til socialtilsynsloven). Der vil vel ikke være tilbud omfattet af dette lovforslag, der er omfattet af 148 a i serviceloven, når målgruppe afgrænsningen i lovforslagets § 2 stk. 1,1. iagttages?
- Det står endvidere anført i forarbejderne til lovudkastet til denne bestemmelse, at der sigtes mod at denne bestemmelse skal ligne § 136 i serviceloven. § 136 i serviceloven dækker imidlertid bredere end dette lovforslag, hvorfor der ikke kan sikres en lighed mellem de to indberetningsbestemmelser.

For bemærkninger vedrørende den økonomiske del af lovforslaget henvises til Danske Regioners høringssvar af 3. februar 2017.

Med venlig hilsen

Ida Agnete Dalsjö
Konsulent
Center for Sundhed og Sociale indsatser

Til:

Børne- og Socialministeriet

Holmens Kanal 22

1060 København K

Sendt til najj@sm.dk og til sim@sim.dk

13. februar 2017

Høring over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Dansk Erhverv har den 13. januar 2017 modtaget udkast til lov om tilkøb af socialpædagogiske ydelser i høring.

Dansk Erhverv har som erhvervs- og arbejdsgiverorganisation en bred række af medlemsvirksomheder på det specialiserede socialområde, herunder bo- og opholdssteder og leverandører af socialpædagogisk støtte.

Med lovforslaget får kommunale og regionale døgntilbud muligheden for salg af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie til døgntilbuddets beboere over 18 år. Forslaget er en del af aftalen om revision af servicelovens voksenbestemmelser fra 2016.

Dansk Erhverv har på den baggrund følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv finder det kritisabelt, at der lægges op til en løsning, hvor kommuner uden for de skattefinansierede ydelser kan konkurrere med selvejende og private leverandører gennem indtægtsdækket virksomhed. Mange private og selvejende virksomheder har allerede tilbud, hvor de kan tilbyde socialpædagogisk ledsagelse af høj kvalitet.

Dansk Erhverv mener ikke, at det er retvisende, når det af bemærkningerne fremgår, at lovudkastet ikke medfører omkostninger for erhvervslivet, hvis private og selvejende leverandører oplever en unfair konkurrence fra kommunale eller regionale tilbud.

Dansk Erhverv kvitterer for, at det af lovudkastets bemærkninger fremgår, at "døgntilbuddene ikke må generere overskud som følge af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier. Samtidig må indførelsen af tilkøb ikke føre til konkurrenceforvridning. Det er derfor væsentligt, at de kommunale og regionale døgntilbud fastsætter prisen for tilkøb, så prisen ikke er lavere end de samlede omkostninger forbundet med ydelsen".

Dansk Erhverv opfordrer til, at det i selve lovteksten, og ikke kun bemærkningerne, præciseres, at borgeren har ret til socialpædagogisk støtte under kortere ophold uden for hjemmet.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Rasmus Larsen Lindblom
Velfærdspolitisk fagchef

Dansk Handicap Forbund

– et liv med lige muligheder

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

sm@sm.dk

Taastrup, den 13. februar 2017
SO/jsk

Høringssvar over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse

Nogle har et særligt behov

Dansk Handicap Forbund repræsenterer mennesker med bevægelseshandicap og i denne gruppe er der medlemmer, som har så indgribende funktionsnedsættelser, at aktiviteter uden for egen hjem kun kan lade sig gøre, hvis man kan ledsages af fast socialpædagogisk personale, som kender dem og har en helt særlig indsigt i deres situation. I denne gruppe er der flere personer, som over for forbundet har udtrykt et ønske om at få en lovhjemmel til tilkøb af denne ydelse.

Manglende udmåling

Samtidig så oplever vi, at kommunerne og botilbuddene mange steder helt undlader at udmåle selv et minimum af ledsagelse, hvilket betyder, at man ikke har mulighed for at komme uden for botilbuddet på egen hånd.

Kompensationsprincip og ligebehandlingsprincip er centralt

Fremsættelse af et lovforslag som dette skal gøres med et skærpet blik for de grundlæggende handicappolitiske principper. Et tilkøb forudsætter i sagens natur, at der er noget at tilkøbe til, som det er blevet beskrevet af DH's formand ved flere lejligheder.

Vores opfattelse er, at det, der i givet fald skal tilkøbes til, må være et udtryk for ligebehandling – forstået på den måde, at mennesker med handicap, som bor i botilbud, ligesom andre borgere skal have en mulighed for et afbræk eller miljøskift, hvor man kommer uden for matriklen. Denne mulighed er afgørende for menneskers livskvalitet, men også for trivslen på de enkelte botilbud, idet

mennesker uden mulighed for at komme væk og puste ud i et andet miljø ofte vil få det ringere og endda udvikle en uhensigtsmæssig adfærd.

Ligebehandling betyder, at det (på et rimligt niveau) skal være muligt for den enkelte at komme på ferie uden at skulle tilkøbe den hjælp, man har brug for.

Kompensationsprincippet betyder netop, at fællesskabet kompenserer for den ekstra hjælp, man har brug for, og et rimeligt niveau er i vores optik, at man kan opnå ferie på lige fod med andre mennesker. Ankestyrelsen har med de to sager, som er afgjort omkring dette spørgsmål, fastsat, at en borger havde ret til fem dage, mens en anden havde ret til 10 dage. Dette ligger, efter vores vurdering, i underkanten, hvis man skal tale om ligebehandling.

Et hovedprincip i forhold til dette er lovforslag er derfor, at:

- Alle skal ud fra en konkret og individuel vurdering have ret til ferie / miljøskift på lige fod med andre i en tilsvarende alder og livssituation.

Selvbestemmelse

Hvis lovforslaget formuleres, så man (uanset hvilken kommune og botilbud man bor i), kan sikres ferie / miljøskift, så er det en mulighed at indføre ændringen til gavn for den gruppe, som i dag føler sig begrænset i deres handlefrihed. Det fremlagte forslag er dog ikke præcist nok, og vi frygter derfor en glidebane, hvor nogle borgere vil opleve, at det bliver standarden, at man selv skal betale for sin ledsagelse.

Vi ønsker altså grundlæggende en sikkerhed for ligebehandling gennem kompensation.

Dernæst må vi som talerør for vores medlemmer også fremføre det synspunkt, som mange har fremført for os – at det opleves stigmatiserende, at man ikke har lov til at bestemme over, hvordan man ønsker at anvende sine økonomiske midler. Med den rigtige vægtning mener vi, principperne skal gå hånd i hånd. Vi ønsker først og fremmest sikkerhed for, at den grundlæggende kompensation er i orden, men der vil altid være mennesker, som har præferencer, som ligger ud over dette niveau. En række af disse borgere udtrykker over for os et ønske om at kunne tilkøbe og bestemme over egne økonomiske midler. De er stærkt utilfredse med, at de i dag – grundet den manglende lovhjemmel – ikke har denne mulighed.

Det er dog helt afgørende, at et lovforslag af denne karakter kun vedtages efter nøje overvejelser omkring den grundlæggende kompensation, da det ellers risikerer at få en markant social slagside.

Konkrete bemærkninger

Lovforslaget:

§ 1. Der mangler en præcisering af, hvad tilkøbet er et tilkøb til? Forslaget fokuserer entydigt på tilkøbet, men kun i ringe grad på den grundlæggende kompensation. Dette er nødvendigt at præcisere i såvel lovtekst som bemærkninger, hvis man skal undgå en negativ glidebane.

§ 2, stk. 2. Samtidig fremgår det, at beboeren på eget initiativ skal ønske at tilkøbe ydelsen. Når vi læser lovtekst og bemærkninger er det uklart, hvordan denne vurdering helt præcist skal foretages? Hvornår kan man tale om, at man efterspørger på egen hånd? Dette er svært at afgøre – særligt når der er tale om borgere med komplekse og sammensatte funktionsnedsættelser, som nødvendiggør en helt særlig støtte. Det skal bemærkes, at mange i denne gruppe kan have begrænsede ressourcer og derfor har brug for støtte til både kommunikation og til at udtrykke deres behov. Dette gør det svært at administrere bestemmelsen, medmindre den præciseres.

§ 3. Det nævnes, at tilkøbet skal ligge ud over den indsats efter § 85, som beboeren er visiteret til. Efter vores vurdering skal det præciseres, at denne indsats også omfatter ferie (den grundlæggende kompensatoriske del). Dette skal fremgå helt tydeligt af såvel lovtekst som bemærkninger til loven.

Susanne Olsen
landsformand

Dato 10.2.2017

NP

Side 1 af 1

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Specialkonsulent Nanna Julie Jørgensen

Toldbodgade 19 B · DK 1253 København K · T 7010 1099 · ds@socialraadgiverne.dk · www.socialraadgiverne.dk · CVR DK 6335 6018

Høringssvar til udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Dansk Socialrådgiverforening (DS) takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget, jf. høringsbrev af 13. januar 2017.

DS er positive overfor ændringsforslaget, hvorved borgere over 18 år med betydeligt nedsat funktionsevne gives mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier, der ligger ud over den indsats efter § 85 i lov om social service, som beboeren er visiteret til i et botilbud/døgntilbud.

DS noterer med tilfredshed, at muligheden, der følger af forslaget til lovændring, ikke ændrer ved Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15, hvilket er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget. Principafgørelsen fastslår at en borger med behov for socialpædagogisk støtte uden for hjemmet også kan få den bevilgede socialpædagogiske støtte med på et kortere ophold af 4-5 dages varighed i Danmark uden for borgerens døgntilbud, samt at denne mulighed ikke kan afvises med henvisning til, at kommunalbestyrelsen ikke har en servicestandard, der gav mulighed for socialpædagogisk støtte uden for hjemmet i forbindelse med ferieophold.

Med venlig hilsen

Majbrit Berlau
Formand
Dansk Socialrådgiverforening

Til: Laura Brogaard Poulsen (lbpo@sm.dk)
Fra: Nanna Julie Jørgensen (NAJJ@sm.dk)
Titel: VS: Sagsnr. 2016-9011 - Høringssvar
Sendt: 13-02-2017 15:59:08

Sendt fra min HTC-telefon

----- Forwarded message -----

Fra: "Karen Møller Christensen" <karen.christensen@dukh.dk>
Til: "Nanna Julie Jørgensen" <NAJJ@sm.dk>, "Social- og Indenrigsministeriet" <sim@sim.dk>
Emne: Sagsnr. 2016-9011 - Høringssvar
Dato: man., feb. 13, 2017 09:31

Til Børne- og Socialministeriet

Tak for høringsmateriale.
Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet har ingen bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Karen Møller Christensen
Jurist

DUKH - Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet
Jupitervej 1 - 6000 Kolding | Tlf. 76 30 19 30 Mobil 2268 2305

Læs mere om os på: www.dukh.dk eller på facebook www.facebook.com/uvildig
<http://www.facebook.com/uvildig>
Abonner på "Praksisnyt fra DUKH" - tilmeld dig her: <http://eepurl.com/AQBE9>

Børne- og Socialministeriet

Epilepsiforeningen

Store Gråbrødrestræde 10, 1.
5000 Odense C
Tlf. +45 6611 9091
CVR-nr.: 57 41 54 28
epilepsi@epilepsiforeningen.dk
www.epilepsiforeningen.dk

Odense, den 10. februar 2017

Epilepsiforeningens høringssvar til lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse

Epilepsiforeningen finder det altafgørende, at muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, bygger oven på en fastsat ret til et minimum på 14 feriedage, som gælder for alle borgere i et botilbud.

For øvrige forhold i lovforslaget tilslutter Epilepsiforeningen sig høringssvar fra Danske Handicaporganisationer.

Venlig hilsen

Landsformand Lone Nørager Kristensen

Børne- og socialministeriet
Att. Nanna Julie Jørgensen

Høringssvar vedrørende høring over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Dato: 13. februar 2017
Ref.: MBM/ml

FOA takker for muligheden for at kommentere på dette lovudkast. FOA mener at tildeling af ydelser altid skal være baseret på et samarbejde med borgeren, tage udgangspunkt i borgerens individuelle behov og skal tildeles efter kompensationsprincippet. Det fremlagte lovudkast synes at bryde med disse grundlæggende principper. Lovudkastet er bekymrende for den videre udvikling af det fremtidige specialiserede socialområde.

FOA mener at lovudkastet i alt for høj grad kan bruges til at prioritere økonomi overfor at sikre borgerens behov, rettigheder og livskvalitet. FOA mener derfor at lovudkastet bør trækkes tilbage.

FOA er bekymrede for flere elementer i lovudkastet:

- Svækkelse af borgernes rettigheder
- Økonomiske konsekvenser for borgerne
- Forskelsbehandling
- Manglende myndighedskontrol og klageadgang i forbindelse med salg af socialpædagogisk ledsagelse

Disse bekymringer uddybes i det følgende.

Svækkelse af borgernes rettigheder

De færreste borgere i målgruppen for lovudkastet har forudsætninger for egenhændigt at varetage deres egen retssikkerhed i relation til offentlige myndigheder. Mange beboere på døgntilbud har ikke forudsætninger for at ansøge om ledsagelse, læse og forstå en social afgørelse eller klage over en afgørelse. Det betyder at rigtig mange i målgruppen befinder sig i en situation hvor varetagelsen af deres retssikkerhed er afhængig af pårørende eller værger, og dermed er i en retssikkerhedsmæssig skrøbelig situation. Især de borgere der ikke har pårørende med ressourcer til at varetage deres interesser er udsatte. Kun en del af denne gruppe er tildelt en værge, og et værgemål er ofte afgrænset til at dække borgerens økonomiske forhold. Et værgemål er derfor ikke nødvendigvis en sikkerhed for beskyttelse af borgerens retssikkerhed.

FOA

Staunings Plads 1-3
1790 København V

Tlf.:
+45 46 97 26 26

Fax:
+45 46 97 23 00

Kontonr.:
5301-0476807

Mail:
foa@foa.dk
a-kassen@foa.dk

www.foa.dk

Økonomiske konsekvenser for borgerne

Den foreslåede tilkøbsmodel vil betyde betragtelige merudgifter for støttekrævende borgere. Det må forventes at en stor del af denne gruppe ikke vil være i stand til at betale de udgifter der vil være ved at tilkøbe den nødvendige ledsagelse. Det fremsatte lovforslag tilsiger at kommunerne skal undgå at begrunde nedsættelse af serviceniveauet i tilkøbsmuligheden. FOA mener at lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad lukker for muligheden for serviceforringelser og dermed reel brugerbetaling på ferieledsagelse. Lovforslaget forhindrer reelt ikke at kommunerne kan nedsætte deres serviceniveau for socialpædagogisk ferieledsagelse (til fx 0 dage årligt), hvilket vil betyde en glidning mod fuldstændig brugerbetaling på denne ydelse.

Forskelsbehandling

FOA vurderer at det fremsatte lovforslag er et brud med kompensationsprincippet i forhold til mennesker med handicap. Den foreslåede tilkøbsordning vil føre til en direkte sammenhæng mellem borgerens behov for hjælp, pleje og støtte og prisen for den nødvendige ledsagelse. Med andre ord, jo større handicap og hjælpebehov – jo højere pris for den nødvendige ledsagelse. Borgere med alvorlige og komplekse handicap og deraf følgende stort støttebehov vil skulle betale endog meget høje ledsagerudgifter i forbindelse med ferie.

Manglende myndighedskontrol og klageadgang i forbindelse med salg af socialpædagogisk ledsagelse

Den foreslåede tilkøbsmodel indebærer en uholdbar køb-salg-relation mellem ledelse og medarbejdere i botilbud og beboere, som i mange tilfælde har meget svage forudsætninger for at gennemskue rimeligheden i transaktionen. Forslaget indeholder ingen tilsyns- eller kontroltiltag, som imødegår denne problematik.

FOA mener at lovforslaget i sin nuværende form indebærer en alvorlig risiko for at en gruppe sårbare mennesker kommer i klemme i en interessemæssigt problematisk relation til deres botilbud/døgntilbud. FOA finder det stærkt bekymrende at dette forhold ikke underkastes nogen form for tilsyn, kontrol eller klage mulighed.

Manglende socialpædagogisk ledsagelse er ikke et ukendt problem. FOA gennemførte i 2014 en medlemsundersøgelse omkring ledsagelse, som viste, at borgere, der har brug for socialpædagogisk ledsagelse ikke modtager denne, selvom kommunerne er forpligtet til at sikre borgerne på landets botilbud/døgntilbud socialpædagogisk ledsagelse. I november 2014 offentliggjorte KL resultater af deres undersøgelse blandt landets 98 kommuner. Undersøgelsen viste desværre at 18 ud af de 98 kommuner har vedtaget et serviceniveau for ledsaget ferie på 0 dage årligt. Med disse undersøgelser i mente er der grund til alvorlig bekymring for borgernes adgang til den nødvendige ledsagelse, og dermed for at sikre borgernes behov, rettigheder og livskvalitet.

På denne baggrund anbefaler FOA at lovudkastet trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Mogens Bech Madsen
Sektorformand Pædagogisk sektor

Til Børne- og Socialministeriet

Vordingborg
10. februar 2017

Høringssvar til forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark takker for muligheden for at kommentere på forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Lovforslaget betyder, at der indføres mulighed for, at de kommunale og regionale botilbud kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie til tilbuddets beboere over 18 år.

Foreningen finder det positivt, at målgruppen nu får mulighed for at købe pædagogisk ledsagelse af kendt personale, hvilket medfører, at langt flere vil kunne komme på længere ferier.

Foreningen finder det derimod problematisk, at tilkøbsmuligheden kun omfatter ferier med mindst én overnatning. Der er i praksis også et behov for, at beboerne kan tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til en række andre selvvalgte aktiviteter, som ikke er indeholdt i hverken serviceniveauet eller borgerens bevilning, og som ikke varer flere dage.

Foreningen undrer sig samtidig over, at målgruppen, der kan tilkøbe pædagogisk bistand under ferie er mere snæver end målgruppen for pædagogisk bistand, jf. servicelovens § 85. For at være i målgruppen skal beboeren, udover at have en betydelig nedsat psykisk funktionsevne, være visiteret til socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85, der leveres af det kommunale eller regionale døgntilbud. Det betyder, at personer med særlige sociale problemer, herunder personer med psykiske lidelser, ikke kan tilbydes at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse, selvom disse beboere er i målgruppen for socialpædagogisk ledsagelse efter § 85 i serviceloven. Lovforarbejderne giver ikke en nærmere forklaring på, hvorfor denne gruppe ikke er omfattet af lovforslaget.

Foreningen finder det positivt, at der i forbindelse med køb af pædagogisk bistand under en ferie tages stilling til, i hvilket omfang reglerne om magtanvendelse i servicelovens kapitel 24 finder anvendelse. Men foreningen er ikke enig i, at det styrker borgerens retssikkerhed at gentage de generelle betingelser i kapitel 24 i den nye tilkøbslov. Foreningen finder derimod, at det vil skabe usikkerhed om, hvad forskellen er på denne lovs magtanvendelsesregler og servicelovens, når de gentages særskilt i tilkøbsloven. Foreningen forslår derfor, at tilkøbsloven i stedet blot henviser til de relevante bestemmelser i servicelovens kapitel 24.

Foreningen af kommunale
social- sundheds- og
arbejdsmarkedschefer i Danmark

Samtidig finder foreningen, at det ville skabe bedre overblik over reglerne, hvis hjemlen for tilkøb af § 85 støtte blev skrevet direkte ind i serviceloven i stedet for i en selvstændig lov.

Med venlig hilsen

Helle Linnet
Landsformand

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Danmark

Att: Nanna Julie Jørgensen

Sendt til sm@sm.dk og najj@sm.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTE +45 9132 5611
MOBIL +45 9132 5611
NINI@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 17/00181-3

HØRING OM LOVFORSLAG OM LOV OM TILKØB AF SOCIALPÆDAGOGISK LEDSAGELSE TIL FERIER

6. FEBRUAR 2017

Børne- og Socialministeriet har ved e-mail af 13. januar 2017 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til lovforslag om lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Instituttet har enkelte bemærkninger til udkastet.

SAMMENFATNING

Udkastet vedrører en central menneskerettighed for personer med handicap – retten til et selvstændigt liv og til at være inkluderet i samfundet. I udkastet foreslås det, at der indføres en videre adgang til at foretage tvangsindgreb i personer med handicaps ret til selvbestemmelse og personlige frihed.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at der foretages en undersøgelse af de menneskeretlige konsekvenser af udkastet.
- Endvidere anbefaler instituttet, at det præciseres, at der i forbindelse med evalueringen af effekten af indførelsen af tilkøbsordningen foretages en vurdering af ordningens betydning for den generelle udmåling af socialpædagogisk støtte.
- Endelig anbefaler Institut for Menneskerettigheder, at det undersøges om der bør være yderligere begrænsninger i adgangen til at anvende tvang, når borgeren er på et korterevarende ferieophold, fremfor når borgeren opholder sig på døgntilbuddet, samt at ministeriet som minimum sikrer, at kravene til sagsbehandling og klageadgang lever op til de betingelser og standarder, som følger efter de gældende regler i servicelovens kapitel 24.

UDKASTETS INDHOLD

Udkastet lægger op til at indføre hjemmel til, at beboere på visse sociale døgntilbud kan tilbydes tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse under ferier mv.

Der lægges endvidere op til, at der under ferierne indføres muligheder for at anvende tvang i form af fastholdelse eller fastspændelse.

DEN MENNESKERETLIGE BESKYTTELSE

Målgruppen for bestemmelserne i udkastet til lovforslag består af personer, der har betydeligt nedsat psykisk funktionsevne og er bosat på et social døgntilbud. Målgruppen er derfor kendetegnet ved at være personer, der på grund af forskellige barrierer i samfundet i samspil med deres funktionsevnenedsættelse er hindret i fuld og effektiv deltagelse i samfundslivet. Målgruppen vil derfor være omfattet af beskyttelsen i FNs Handicapkonvention.

Retten til ledsagelse understøtter retten til et selvstændigt liv og inklusion i samfundet. Denne rettighed er beskyttet i FNs handicapkonvention artikel 19.

Der følger af denne bestemmelse, at personer med handicap har ret til "adgang til den nødvendige personlige bistand for at kunne leve og være inkluderet i samfundet samt for at forebygge isolation fra eller udskillelse af samfundet".

I en dansk sammenhæng udgør retten til socialpædagogisk ledsagelse et vigtigt element i virkeliggørelsen af retten til inklusion i samfundslivet.

De foreslåede regler om tvangsindgreb vedrører indgreb i retten til selvbestemmelse og personlig frihed, der blandt andet er beskyttet i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 5 og i Handicapkonventionen artikel 14 om frihed og personlig sikkerhed og Handicapkonventionens artikel 17 om personlig integritet.

INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

Selvom udkastet vedrører en række centrale menneskerettigheder, er der ikke i udkastet redegjort for, hvilken betydning gennemførelse af de foreslåede regler vil have for beskyttelsen og virkeliggørelsen af målgruppens menneskerettigheder.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Børne- og Socialministeriet foretager en undersøgelse af de foreslåede reglers forhold til menneskeretten, herunder redegør for dette i lovforslagets bemærkninger.

RETEN TIL LEDSAGELSE SOM AFGØRENDE FORUDSÆTNING FOR DELTAGELSE OG INKLUDERING I SAMFUNDET

For målgruppen, der er kendetegnet ved at være indskrevet på et døgntilbud og have et betydeligt nedsat psykisk funktionsniveau, kan retten til ledsagelse i nogle situationer være den eneste mulighed for ophold uden for døgntilbuddet.

Retten til ledsagelse er derfor også en central del af opfyldelsen og virkeliggørelsen af retten til inklusion og et selvstændigt liv.

Hvorvidt den foreslåede ordning vil bidrage positivt til at fremme retten til inklusion i samfundet, vil afhænge af om indførelsen af muligheden for tilkøb vil betyde en generel sænkning af kommunernes serviceniveau på området.

Det er forudsat i bemærkningerne til udkastet, at indførelsen af tilkøbsordningen ikke i sig selv må medføre forringelser, reduktion eller manglende visitation til socialpædagogisk støtte efter serviceloven § 85.

Det er endvidere foreslået i bemærkningerne til udkastet til lovforslag, at der skal foretages en evaluering af ordningen 2019.

- Instituttet anbefaler, henset til at det er en væsentlig forudsætning for tilkøbsordningen, at den ikke må medføre en generel reduktion i støtte efter § 85, at det præciseres, at evalueringen af ordningen, skal redegøre for den generelle udvikling i udmåling af støtte efter servicelovens § 85 og ikke blot evaluere selve tilkøbsordningen.

ANVENDELSEN AF TVANG PÅ FERIEOPHOLD

Der er med udkastet lagt op til at indføre adgang til magtanvendelse i forbindelse med ledsagelse til ferier mv, svarende til de muligheder, der er gældende efter servicelovens kapitel 24.

Der er ikke i bemærkningerne redegjort for anvendelsen af tvang i forbindelse med ferieophold kan sidestilles med anvendelsen af tvang i dagligdagen.

Institut for Menneskerettigheder vurderer ikke umiddelbart, at tvang i forbindelse med ferieophold uden videre kan sidestilles med den tvang, der er adgang til efter servicelovens magtanvendelseskapitel.

Dels er borgeren under et ferieophold ikke i sine vante omgivelser og kan være omgivet af nye personer, hvorved et tvangsindgreb kan opleves mere krænkende og utrygt, dels er risikoen for manglende registrering eller overgreb alt andet lige højere i situationer, hvor borgeren er uden for sit døgntilbud med manglende mulighed for opfølgning af ledere mv.

Hertil kommer, at det konkrete forslag går videre end der er adgang til efter serviceloven, idet der eksempelvis ikke er krav om opfyldelse af de sagsbehandlingskrav, som følger af servicelovens § 130 i forbindelse med iværksættelse af tvang i form af fastspænding med stofseler.

- Instituttet anbefaler, at det undersøges om der bør være yderligere begrænsninger i adgangen til at anvende tvang, når borgeren er på et kortere varende ferieophold, fremfor når borgeren opholder sig på døgntilbuddet.

Endvidere følger det udkastet til lovforslag § 11, at klager over tvangsindgreb kan indbringes for kommunalbestyrelsen, der herefter kan træffe afgørelse om indgrebets lovlighed. Kommunalbestyrelsens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Dermed adskiller klageadgangen sig fra den ret til at klage, som er indeholdt i servicelovens § 133, der giver adgang til klage til Ankestyrelsen.

Der er efter instituttets opfattelse ikke noget grundlag for at afskære klageadgangen til Ankestyrelsen alene fordi tvangsindgrebet udøves på et ferieophold.

- Instituttet anbefaler på den baggrund, at kravene til sagsbehandling og klageadgang som minimum lever op til de betingelser og standarder som følger efter de gældende regler i serviceloven kapitel 24.

Der henvises til journalnummer ministeriets journalnummer 2016 -9011

Med venlig hilsen

Nikolaj Nielsen
Teamleder

Til Børne- og Socialministeriet
Att.: Nanna Julie Jørgensen
E-mail: najj@sm.dk og sm@sm.dk

Taastrup 10.02.2017

Landsforeningen Autismes høringssvar til lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse

Fakta om autisme:

Autisme er et gennemgribende handicap der omfatter hele hjernen. Autismen medfører at personen med handicappet ikke oplever en social forbindelse med andre mennesker. Autismen betyder, at autisten hæfter sig ved én enkelt detalje, fremfor at samle detaljerne i en kontekst til meningsgivende helheder, ved at autisten ikke kan forstille sig hvad andre mennesker tænker i sociale situationer og ved, at autisten ikke kan afvige fra normer, regler, planer, habitus, strategier; hvilket får autisten til at syne rigid, uvillig og "firkantet", i andres øjne.

En del autister mangler talesprog, nogen kommunikere slet ikke med deres omgivelser og mange er udviklingshæmmede. Når mennesker ikke kan socialisere med andre rammes de oftere af ensomhed, angst og depressioner m.v., det betyder at ca. 95% af alle personer med autisme tillige har psykiatriske overbygninger til deres handicap.

Der er et betydeligt behov for ledsagelse

Landsforeningen Autisme ser positivt på at der er vilje til at ændre på borgere med handicaps muligheder for at få ledsagelse, men vi mener at det er vigtigt, at det beskrives meget konkret, nøjagtig hvad, der er visiteret af ledsagelse i hverdagen og på ferier og hvilke ydelser borgeren selv skal betale for.

Autistiske borgere på bosteder er ofte afhængige af hjælp fra deres omgivelser. Ofte kommer de slet ikke ud, medmindre der er nogen til at følge dem og sørge for at de kommer sikkert hjem. Vi oplever at mange bosteder har beskåret antallet af personaletimer og det betyder at mulighederne for at komme på små udflugter i hverdagen, indenfor de sidste år, er faldet betragteligt.

Pårørende bemærker at deres familiemedlem med autisme har fået mindre at fortælle om, fordi der sker for lidt i vedkommendes liv. Vi hører om en forøgelse af personer med autismes selvskadende adfærd, på grund af mangel på stimulering og på meningsgivende aktivitet i hverdagen. Vi hører fra pårørende, at selv små ture i lokalområdet er en umulighed fordi normeringen ikke tillader at en borger har ledsagelse ud af huset med pædagogisk personale. Små men vigtige; og naturlige dele af det at være menneske, som aldrig må være betinget af brugerbetaling.

Borgerens initiativ

Af forslaget fremgår det at tilkøb af ledsagelse skal ske på borgerens initiativ. Vi ser slet ikke hvordan det skulle være muligt for en borger med autisme, der er visiteret til et bosted. Økonomi er ofte helt uoverskueligt og betydningen af mængder samt penges værdi, kan være umuligt at gennemskue for et autistisk menneske. En autist vil ofte kunne udtrykke lyst til at tage på ferie, men at forstå, at konsekvensen af en ferie med betalt ledsagelse kan være, at der må skæres ned på andre aktiviteter, er slet ikke en selvfølge.

Uvidenhed fører til ulighed

Siden førtidspensionsreformen har vi oplevet at der er stor forskel på hvem der får pension i de forskellige kommuner. Sagsbehandlere der har viden om et bestemt handicap fx. autisme, opleves som bedre til at vurdere om et menneske med autisme har en reel chance for på sigt at blive selvforsørgende.

Situationen, lige nu er, at autistiske mennesker på bosteder har meget ulige vilkår, på trods af at deres udviklingspotentiale er nøjagtigt ens. Der er ingen konsistens i hvem der får pension, og hvem der lever af kontanthjælp, det hele afhænger af hvilken viden der er om autisme i kommunen. Nogle kommuner har ikke viden nok til at se igennem det usynlige handicap autisme, deres borgere med invaliderende autisme skal leve af kontanthjælp. Nogen kommuner sender borgere med svær autisme til neurologisk udredning hos en psykolog. Her testes ressourcer, strategier, samt udviklingsalder og det bliver derfor tydeligt, at der skal bevilliges en pension.

Problemet opstår når autisten med pension, og autisten på kontanthjælp, placeres på samme bosted. Den ene kan købe ledsagelse og komme på ferie, eller på ture til byen med museumsbesøg og lignende, den anden kan få lov til at høre om det, bagefter. Diskriminationen er total og den er meningsløs. Vi oplevede det dengang da bostederne, uden at have hjemmel i lovgivningen, brugte af beboernes penge til ture og vi kommer til at opleve det igen, hvis dette lovforslag vedtages. Det eneste rigtige er at sikre at handicappede har ret til et minimum af ledsagelse, så det sikres, at ingen kommer til at sidde på deres bosted, og glo ind i en mur, dag efter dag.

Angreb på kompensationsprincippet

Princippet om at handicappede skal kompenseres, for det det koster ekstra, at være afhængig af hjælp og støtte fra andre, er et af de vigtigste principper i lovgivningen på socialområdet. Det er det af den grund, at det inkluderer handicappede ind i samfundet, ind i et liv, så tæt på det normale som det er muligt. I Landforeningen Autisme har vi modtaget ganske få forespørgsler fra velstillede forældre, der har ønsket, at deres voksne børn kunne betale sig til ledsagelse af deres ynglings pædagog på ferier, som de færreste har råd til. Vi kan godt glæde os over at der er mennesker der har, et så stort, økonomisk råderum, men vi syntes ikke at det skal kunne komme til at betyde, at der forsvinder ynglingspædagoger fra institutionerne - for dem har alle beboerne brug for.

Rigtige pædagoger bruger kattelem - ikke magt!

I lovforslaget er der store dilemmaer ift. klageadgang og etik. Både ift. hvad der kan klages over og ift. magtanvendelse fra en person, hvis ledsagelse og omsorg man betaler for. Der er også etiske dilemmaer ift. borgerens situation og sårbarhed. I Landforeningen Autisme syntes vi generelt at der fokuseres alt for meget på anvendelsen af magt og alt for lidt på, at der er mange andre, uskadelige pædagogiske værktøjer, der gør magtanvendelse helt unødvendig. Faktisk ved vi ift. autistiske mennesker, at når man arbejder med at eliminere pædagogens stressende arbejdsforhold, så bliver autisterne mindre "problemskabende".

Pædagoger der ikke er stressede, og som har haft tid til at danne relationer til beboerne, kan, i en eskaleret konflikt, konstruere en "kattelem" som beboeren kan bruge til at slippe ud af konflikten med. Ingen borgere ønsker nemlig at sidde fast i en konflikt med en der er overlegen, en som har mere magt end de selv har, som det er tilfældet i en borger/socialpædagog relation. For at sige det på en anden måde: når pædagogerne har gode forhold og har tid til at gøre deres arbejde på en etisk forsvarlig måde, så har det den virkning på borgerne med handicap, at de trives bedre, ikke bliver frustrerede på samme måde og ikke føler sig misforståede i samme grad. Derfor skaber beboeren ikke problemer. Ergo er magtanvendelser ikke nødvendige. Det nødvendige er tid til relationer, og til omsorg.

Landsforeningen Autisme anbefaler

I Landsforeningen Autisme anbefaler vi at der sikres et minimum antal timer til socialpædagogisk ledsagelse, til de borgere der har brug for det. Vi anbefaler at bostederne får tilført midler, så de kan tilbyde beboerne daglig socialpædagogisk ledsagelse, til små café ture og til andre udflugter; såvel som til ferier i ind-og udland. Vi anbefaler at lovforslaget om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse bortfalder, til fordel for minimums regler der ikke kræver tilkøb, og som derfor ikke skaber A og B hold på bostederne.

Venlig hilsen

LANDSFORENINGEN AUTISME
Blekinge Boulevard 2, Taastrup
Telefon: +45 26201658
Mail: formand@autismeforening.dk

Landsformand. Heidi Thamestrup

Børne- og socialministeriet
Nanna Julie Jørgensen
sm@sm.dk samt najj@sm.dk

Den 13. 02 2017
D.nr. 289746
Sagsbeh. tg_lev

Landsforeningen LEV
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

Høringssvar vedr.: Udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Landsforeningen LEVs målgruppe er børn, unge og voksne med udviklingshæmning og deres pårørende. Voksne med udviklingshæmning er uden for enhver tvivl den målgruppe, hvor flest mennesker vil blive berørt af lovforslagets konsekvenser i praksis, såfremt det vedtages. På denne baggrund fremsendes hermed et høringssvar, uagtet at Social- og børneministeriet har valgt ikke at opføre LEV på høringslisten.

Dette høringssvar er i øvrigt vedlagt et bilag med hørings-bidrag fra pårørende og andre. Disse bidrag har LEV modtaget på seks dage, siden vi på vores hjemmeside åbnede for denne mulighed.

Indhold

1) Resume	2
2) Om det forudgående forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse	2
Undersøgelser dokumenterer manglende ledsagelse og forringelser	3
Arbejdsgruppe, beslutningsforslag mv., men manglende handling	3
Skræmmekampagne	4
3) Generelle bemærkninger	5
Målgruppe med skrøbelig retssikkerhedssituation	5
Udhuling af kerneydelsen.	6
Urimelig forskelsbehandling og angreb på kompensationsprincippet	7
Til gavn for færre og færre velhavende	7
Fravær af regulering og tilsyn	8
Ingen myndighedsinvolvering	9
4) Specifikke spørgsmål vedr. den konkrete forvaltning af tilkøb	10
Hvem er 'Døgntilbuddet'?	10
Gælder købelov og aftaleret?	11
Dobbelte regnskaber	11
5) Magtanvendelse	12

1) Resume

Landsforeningen LEV anbefaler, at lovforslaget forkastes i sin helhed.

Denne stillingtagen er baseret på vores vurdering af en lang række forhold omkring den foreslåede ordning:

- a) For det første er det LEVs klare vurdering, at lovforslagets tilkøbsmodel i praksis vil undergrave de rettigheder, som mennesker med udviklingshæmning i dag har til socialpædagogisk ledsagelse til ferieformål og lignende.
- b) For det andet finder vi, at den valgte tilkøbsmodel i praksis vil indebære helt urimelige og ekstremt høje handicaprelaterede merudgifter for en sårbar gruppe borgere, hvoraf stadig flere slet ikke vil have betalingsevne til tilkøb i den størrelsesorden, som må forventes.
- c) For det tredje finder vi det fuldkommen uacceptabelt, at den valgte tilkøbsmodel ikke indeholder nogen form for myndighedskontrol, klageadgang mv. med døgntilbuddets/botilbuddets salg af socialpædagogisk ledsagelse til en målgruppe med endog meget svage forudsætninger.
- d) For det fjerde finder vi, at forslaget rejser en lang række problemstillinger, som ikke er afklaret i forslaget. Det gælder eksempelvis spørgsmålet om, hvorvidt borgerens køb af socialpædagogisk ledsagelse vil være omfattet af almindelige aftaleretlige regler og om købeloven finder anvendelse i forbindelse med salget.
- e) For det femte finder vi, at forslaget savner en stillingtagen til – eller tydeliggørelse af – en række specifikke forhold omkring forvaltningen af tilkøbsmodellen i praksis. Det drejer sig blandt andet om Socialtilsynenes håndtering af den dobbelte regnskabsføring, som nødvendigvis må skulle finde sted i døgntilbuddene, samt om en nærmere definition af hvori "døgntilbuddet" består, samt hvordan det afgrænses i forhold til disse tilbuds placering i det kommunale styringshieraki mv.

Disse indvendinger uddybes umiddelbart under nedenstående afsnit, som sammenfatter det hidtidige forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse til mennesker med udviklingshæmning og tilsvarende handicap. Kendskabet til dette forløb er afgørende for forståelsen af LEVs indvendinger mod nærværende lovforslag.

2) Om det forudgående forløb omkring socialpædagogisk ledsagelse

Som det vil være mange bekendt, har LEV været en aktiv aktør i den langstrakte debat, som er pågået om den lovstridige brugerbetalingspraksis, som især mennesker med udviklingshæmning blev udsat for i en årrække. Fra omkring 2011 stillede stadig flere pårørende spørgsmål til de ekstremt høje regninger, som deres pårørende med handicap modtog for ganske beskedne ferier.

Især blandt pårørende til yngre udviklingshæmmede med stort hjælpebehov var der flere, som både fandt det helt urimeligt – og økonomisk umuligt – at betale de op imod 20.000 kroner for fem dage i sommerhus, som mange botilbud op-

krævede, hvis beboerne skulle på ferie. Her var ikke tale om tilkøb, men om ren brugerbetaling. De pågældende borgere kunne ganske enkelt ikke få den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse i forbindelse med en ferie, med mindre de betalte løn og øvrige personaleomkostninger. Uanset, at de pågældende åbenlyst havde krav på denne ledsagelse efter de gældende regler i Serviceloven.

Det er LEVs entydige vurdering, at denne brugerbetalingspraksis eskalerede fra omkring 2010 og fremefter – altså sideløbende med, at landets kommuner gennemførte besparelser på personaleressourcerne i botilbud for mennesker med udviklingshæmning. Jo større besparelser – jo mere brugerbetaling, så at sige.

Undersøgelser dokumenterer manglende ledsagelse og forringelser

En langstrakt dialog mellem Socialministeriet, KL og Landsforeningen LEV om løsningen af denne uacceptable situation førte til, at KL gennemførte en undersøgelse blandt landets kommuner. Resultaterne af undersøgelsen blev endelig offentliggjort i 2014, og den dokumenterede, at ca. hver femte kommune havde fastsat et serviceniveau for socialpædagogisk ferie-ledsagelse til udviklingshæmmede m.fl. på nul dage årligt. I hele 12 kommuner var serviceniveauet for *både* ferie og fritidsaktiviteter sat til nul dage årligt.

En undersøgelse fra Socialpædagogerne, ligeledes offentliggjort i 2014, dokumenterede, at det siden 2011 var gået støt og markant tilbage med udviklingshæmmedes muligheder for at få bevilget den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse uden for deres botilbud, herunder til ferieformål – men bestemt ikke kun ferieformål. Undersøgelsen er blevet gentaget i 2016, og her dokumenteres det endnu engang, at udviklingshæmmedes muligheder for ledsagelse, forringes år efter år.

Arbejdsgruppe, beslutningsforslag mv., men manglende handling

Trods dokumentationen af disse åbenlyst urimelige – og lovstridige – forhold, er nærværende forslag om legalisering af tilkøb (brugerbetaling) det eneste bedrøvelige resultat af den hidtidige proces.

Flere forslag er ellers blevet fremført, herunder en ligestilling af mennesker med udviklingshæmning med et ledsagelsesbehov i forhold til ledsageordningen efter servicelovens § 97. I maj 2015 behandlede Folketinget eksempelvis et beslutningsforslag fra Enhedslisten med dette formål (B113) – dog uden, at det opnåede den fornødne tilslutning.

På baggrund af et andet beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti (B 190), som Folketinget vedtog i juni 2016, nedsatte Socialministeriet en embedsmandsarbejdsgruppe, som skulle belyse en række forslag til forbedring af mulighederne for socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie, udflugter og lignende. Arbejdsgruppen havde også deltagelse fra Finansministeriet, og den skulle analysere i alt fire 'løsningsforslag': 1) Indførelse af mulighed for tilkøb af ekstra socialpædagogisk ledsagelse, 2) Udvidelse af målgrupperne for ledsageordningerne (§ 97 og § 45), 3) Udvidelse af opsparingsreglerne i ledsageordningerne,

4) Minimumsrettigheder for ledsagelse til fem dages ferie for borgere på botilbud.

Analysen blev voldsomt forceret, og arbejdsgruppen afrapporterede mere end et halvt år før den deadline, som var fastsat i kommissoriet. Herved kunne rapporten indgå i de politiske forhandlinger om revision af serviceloven, som daværende social- og indenrigsminister, Karen Ellemann, igangsatte i efteråret 2016. Forhandlinger, som ministeren havde valgt også skulle omfatte nærværende forslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse.

Skræmmekampagne

Konklusionen fra Socialministeriets embedsmands-arbejdsgruppe var, at alle forslag undtaget 'mulighed for tilkøb', ville påføre kommunerne store ekstraudgifter. I den såkaldte 'beregning' af merudgifterne til udvidelse af målgruppen for § 97-ledsageordningen, påstod embedsmændene eksempelvis at merudgiften kunne blive op imod 2 mia. kroner årligt.

Embedsmandsrapportens opgørelse af disse ekstreme offentlige merudgifter har intet med virkeligheden at gøre. Men 'beregningerne' opfyldte alligevel sit tilsyneladende formål, nemlig at skræmme ordførerne i forhandlingen fra at overveje støtte til de forslag, som kunne styrke udviklingshæmmedes rettigheder til ledsagelse i relation til ferieformål og andet.

Embedsmændene havde således anlagt en række forudsætninger for beregningerne som enhver med blot en smule kendskab til området, ved er absurde. Den samlede målgruppe blev pustet voldsomt op, og enhedsomkostningerne i forbindelse med ledsagelse på en ferie blev sat absurd højt.

Således lagde ministeriet embedsmænd eksempelvis til grund ved beregningen af det offentliges merudgifter til en minimumsrettighed for ledsagelse til fem dages ferie (forslag nr. 4), at enhedsprisen ville være 42.000 kroner pr. borger, pr. uge. Embedsmændene antog i ramme alvor, at hver borger skulle ledsages af to pædagoger/medarbejdere i de fem dage. Et andet element i embedsmandsrapportens beregninger var at medtage en stor gruppe modtagere af socialpædagogiske bistand i eget hjem (§ 85) uagtet, at der åbenlyst er ganske få i denne del af målgruppen, som overhovedet har et ledsagelsesbehov, hverken efter § 85 eller § 97.

Det burde være indlysende for enhver, at man med sådanne forudsætninger opnår stærkt manipulerede tal for merudgiften. (se evt.

<http://www.lev.dk/nyheder/2016/november/skraemmekampagne-om-udgifter-til-ledsagelse> for mere detaljeret kommentering af embedsmandsrapporten)

I LEV står vi tilbage med en svækket tillid til de fakta og beregninger, som er lagt frem i denne sag, og vi er forbløffede over, at et statsligt bureaukrati på denne måde anvendes til fremstilling af så misvisende data.

Det er naturligvis helt fair, hvis man ikke finder det politisk rimeligt med en styrket rettighedsbeskyttelse af mennesker med udviklingshæmning og andre med tilsvarende kognitive funktionsnedsættelser. Men diskussionen af denne politiske uenighed må kunne foregå på et tilstræbt objektivt og redeligt vidensgrundlag. Det har ikke været tilfældet i denne sag, hvilket efter LEVs opfattelse er et eksempel på alvorligt undergravning af den demokratiske debat – samt af tilliden mellem civilsamfundsorganisationer og staten.

3) Generelle bemærkninger

LEV anbefaler, at forslaget forkastes.

Denne anbefaling er baseret på LEVs indgående kendskab til mennesker med udviklingshæmning og de vilkår, traditioner og praksisser, som kendetegner den hjælp, som ydes i diverse botilbud og lignende, samt den kommunale sagsbehandling på området.

Målgruppe med skrøbelig retssikkerhedssituation

De færreste borgere i LEVs samlede målgruppe har forudsætninger for på egen hånd at varetage deres egen retssikkerhed i relationen med offentlige myndigheder. Langt, langt de fleste udviklingshæmmede har ingen forudsætninger for at læse og forstå en social afgørelse, indgive en ansøgning på eksempelvis socialpædagogisk støtte og ledsagelse, eller påklage en afgørelse og dermed få den behandlet i Ankestyrelsen.

Mange befinder sig derfor i praksis i en yderst skrøbelig retssikkerhedsmæssig situation. Det gælder især den del af målgruppen, som ikke har pårørende med ressourcer til at bistå dem i samspillet med den kommunale myndighed eller med bostedet. Kun en del af denne gruppe er tildelt en værge, og et værgemål er i sig selv sjældent nogen reel beskyttelse i forhold til retssikkerheden på det sociale område, idet mange værgemål er afgrænset til forvaltning af borgerens økonomiske forhold. Antallet af udviklingshæmmede uden reel mulighed for støtte fra pårørende (eksempelvis fordi forældre er afdøde, stærkt svækkede eller at kontakten er brudt) er ikke opgjort i undersøgelser, men de udgør antageligt mindst 3-4.000 personer.

Sammenholdes målgruppens forudsætninger med den stærkt svingende kvalitet i kommunernes sagsbehandling på handicapområdet, er der i bred almindelighed grund til dyb bekymring. Denne bekymring har et flertal af folketingets partier da også udtrykt i flere tilfælde - eksempelvis ved et åbent samråd i Folketingets Social- og Indenrigsudvalg den 17. december 2015 om en praksisundersøgelse fra Ankestyrelsen ("Kommunernes visitation til tilbud efter serviceloven til borgere med sjældne handicap og erhvervet hjerneskade"). Praksisundersøgelsen påviste alvorlige fejl og mangler i hele 40 pct. af kommunernes afgørelser på tværs af en række ydelser, herunder socialpædagogisk bistand efter § 85.

LEV opfordrer til, at denne bekymring for sårbare borgeres retssikkerhed og dens velunderbyggede grundlag erindres i partienes stillingtagen til nærværende tilkøbsforslag, jf. nedenstående.

Ankestyrelsens principafgørelse (nr. 60-15) vil i et eller andet omfang sikre, at udviklingshæmmede, som formår at ansøge kommunen om ledsagelse, også fortsat kan få denne ledsagelse tildelt, uanset brugerbetalingsmuligheden. Men i mange kommuner vil det kræve, at borgeren er i stand til selv at ansøge og er klar over, at man kan klage og få sin afgørelse behandlet i Ankestyrelsen, hvis man får afslag. Som anført er dette langt fra en forudsætning, som generelt kan lægges til grund i forhold til LEVs målgruppe.

Samlet set er LEVs vurdering, at resultater af nærværende lovforslag vil være, at mennesker med den mest skrøbelige retssikkerhed, det største hjælpebehov og de svageste økonomiske forudsætninger, efterlades i en endnu mere udsat position.

Udhuling af kerneydelsen.

Belært af nyere historie, kan man med stor sikkerhed forudsige, at tilkøbsmuligheden i praksis vil undergrave de rettigheder, som udviklingshæmmede i dag har til den nødvendige ledsagelse i forbindelse med ferie og lignende.

Det skyldes en lang række forhold, men især det bedrøvelige faktum, at store dele af det samme flertal i Folketinget, som nu ønsker at indføre en tilkøbsmulighed, ved tidligere lejligheder har afslået at gennemføre lovgivning, der sikrer et effektivt og rettighedsbaseret minimumsniveau for den nødvendige socialpædagogiske ledsagelse i forbindelse med ferie, udflugter og lignende (jf. tidligere anførte bemærkninger).

Lovforslagets henvisning til Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15 i bemærkningerne er sympatisk, men vil formentlig være helt uden effekt i praksis – i hvert fald i en betydelig andel af landets kommuner. Indførelsen af den foreslåede tilkøbsmodel vil således efter LEV vurdering, medføre "...forringelser, reduktioner eller manglende visitation af den socialpædagogiske bistand efter servicelovens § 85, herunder ledsagelse, som kommunerne er forpligtet til at levere til målgruppen på baggrund af en konkret og individuel vurdering (forslagets bemærkninger, s. 5)" Og disse forringelser vil efter LEVs vurdering ske, uanset besværgelserne i lovforslagets bemærkninger.

Bekymringen for, at brugerbetaling som den, der foreslås indført med dette lovforslag, vil udhule 'kerneydelsen' har tidligere været et standpunkt blandt flere af de partier, som nu støtter forslaget. I LEV har vi lille forståelse for, hvad der betinger dette holdningsskifte.

Intet i nærværende lovforslag vil således forhindre en udvikling, hvor landets kommuner nedsætter deres serviceniveau for socialpædagogisk ferie-ledsagelse

(eksempelvis til nul dage årligt), og at der herefter sker en markant glidning i retning af ren brugerbetaling, ganske som vi så det i årene frem mod 2013/14.

Kommunerne skal, jf. lovforslaget, undlade, at begrunde nedsættelsen af serviceniveauet med henvisning til tilkøbsmuligheden. LEVs vurdering er, at langt de fleste kommuner magter at undgå den denne retoriske bommert og finde andre budgetmæssige begrundelser for forringelsen.

Dermed vil langt hovedparten af LEVs målgruppe stå tilbage i en markant ringere situation end før dette tilkøbs-lovforslags (eventuelle) ikrafttræden. En forringelse som vi antager, at partierne bag aftalen er indstillet på at tage ansvar for.

Urimelig forskelsbehandling og angreb på kompensationsprincippet

Efter LEVs vurdering er lovforslaget et markant brud med kompensationsprincippet i forhold til mennesker med handicap. Den foreslåede tilkøbsordning, vil indføre en direkte proportional sammenhæng mellem a) behovet for hjælp, pleje og støtte hos den enkelte borger, og b) den pris, som vedkommende vil komme til at betale for den nødvendige ledsagelse. Jo større handicap og deraf afledt hjælpebehov – jo højere pris for den nødvendige ledsagelse.

Personer med multihandicap, der har behov for meget hjælp, vil kunne ende med meget høje brugerbetalings-regninger for fem dages sommerhusferie i Danmark (op imod 40.000 kroner, hvis man skal tro 'beregningerne' fra socialministeriets arbejdsgruppe). Personer med mere beskedne hjælpebehov derimod, vil i mange tilfælde kunne dele hjælpen med medbeboere i deres botilbud, og vil dermed kunne slippe med en lavere regning for den nødvendige hjælp – dog fortsat langt over hvad alle andre vil skulle betale for en tilsvarende ferie.

Dette groteske forhold er afspejlet i forslagets bemærkninger til § 2, hvor det på side 12 blandt anføres: *"Der vil være forskelle på, hvilken ydelse beboerne har behov for at tilkøbe. Ydelsen vil således afhænge af borgerens funktionsniveau og kan variere fra begrænset hjælp fra én ledsager til massiv hjælp fra flere ledsagere."*

Det bedrøver Landsforeningen LEV, at et flertal af Folketingets partier tilsyneladende finder denne indbyggede effekt af forslaget acceptabel. Vi finder, at det i sig selv bør føre til en forkastelse af forslaget. Men hvis det alligevel fastholdes, må der tages politisk ansvar for at afbøde denne horrible effekt over for mennesker med en skæbne, som ofte er rigeligt byrdefuld i forvejen.

Til gavn for færre og færre velhavende

Der er næppe tvivl om, at den politiske støtte til nærværende lovforslag, blandt andet er betinget af synspunkter fra personalet i bosteder, hvor der bor udviklingshæmmede i generationerne over ca. 35-40 år. Blandt denne gruppe er der nemlig relativt flere borgere, som har oparbejdet en privatøkonomi, der er bedre end yngre og fremtidige generationers.

Mange i generationen over 35-40 år har således haft meget beskedne boligomkostninger i en lang årrække (små værelser i billige, men utidssvarende boliger/institutioner), samt beskedne daglige udgifter på grund af en mindre aktiv hverdag. Hertil kommer en samlet pensionsudbetaling (inkl. tillæg), som i en del tilfælde er højere end for førtidspensionister efter 2003.

I denne gruppe findes borgere, hvor personalet i deres botilbud vurderer, at de har rigeligt råd til at betale 200-500 pct. mere for deres ferie end alle andre.

Yngre udviklingshæmmede derimod rammes ekstremt hårdt af den foreslåede tilkøbsmodel. Der er i dag skønsmæssigt ca. 8.000 udviklingshæmmede med 'ny førtidspension' fra 2003. Denne gruppe erstatter gradvis førnævnte gruppe med pension fra før 2003, og med mindre de arver store beløb, modtager forsikringsudbetalinger mv., vil de umuligt kunne opspare de meget høje beløb til deres beskedne ferie.

Yngre udviklingshæmmedes boligudgifter er ikke sjældent i omegnen af 7.000 eller 9.000 kroner månedligt i relativt nybygget alment byggeri (almen ældreboliger), og den boligsikring, som de modtager med denne pensionstype er markant lavere end den boligydelse, som de lidt ældre udviklingshæmmede ofte modtager.

Fravær af regulering og tilsyn

En tilkøbsmodel, som den foreslåede, indebærer en helt uholdbar køb-salg-relation mellem ledelse og medarbejdere i botilbud og beboere med ofte meget svage forudsætninger for at gennemskue rimeligheden i transaktionen. Forslaget indeholder ingen tilsyns- eller kontroltiltag, som imødegår denne problematik.

Lovforslagets bemærkninger indeholder en lang række tilkendegivelser fra partierne bag forslaget. Det fremgår således eksempelvis, at det er "... afgørende for aftalepartierne, at indførelse af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie ikke i sig selv må medføre forringelser, reduktioner eller manglende visitation af den socialpædagogiske bistand efter servicelovens § 85, herunder ledsagelse, som kommunerne er forpligtet til at levere til målgruppen på baggrund af en konkret og individuel vurdering." (side 2, vores understregning). Det fremgår ligeledes at aftalepartierne "...ønsker (...), at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie skal ligge ud over den indsats efter servicelovens § 85, som beboeren er visiteret til i døgntilbuddet. Dette betyder, at tilkøbet skal ligge ud over den kerneydelse, som det kommunale eller regionale døgntilbud i forvejen skal levere." (s. 2, vores understregning).

Fælles for disse bemærknings-tilkendegivelser er, at de må betragtes som ganske uforpligtende i praksis. Lovforslaget indeholder nemlig ingen angivelser af, hvilke myndigheder eller andre, som skal tilse, at disse intentioner opfyldes i praksis.

Lovforslaget synes tvært imod kendetegnet ved at udfolde store bestræbelser på, at definere en tilkøbsmodel, hvor der ikke må finde nogen form for tilsyn eller kontrol, sted.

Ingen myndighedsinvolvering

Den foreslåede tilkøbsmodel relaterer sig til en ydelse, som er fastsat i Lov om Social Service, nemlig socialpædagogisk støtte efter § 85. Alligevel har man valgt, ikke at foretage en ændring af Serviceloven, som kunne opfylde det erklærede formål om at åbne for tilkøb. Man har derimod valgt at udforme en ny og helt selvstændig lov. Begrundelsen for dette noget atypiske valg af ny hovedlov, fremgår ikke af lovforslaget.

Uanset motiverne, må det imidlertid konstateres, at valget af en ny hovedlov frem for en ændring af den gældende servicelov, har en række konsekvenser, som vi formoder at forligspartierne har gennemtænkt nøje. Men en ny hovedlov bliver tilkøbsmodellen nemlig reguleret helt uden om servicelovens generelle princip om myndighedsafgørelser, almindelige forvaltningsprincipper, klageadgang, tilsyn mv.

Det fremgår således af bemærkningerne til forslagets § 1, at *"kommunalbestyrelsen ikke [vil] skulle visitere borgerne eller træffe afgørelse om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, ligesom der ikke vil være klageadgang for beboerne over en beslutning om ikke at give mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse."*

Begrundelsen for, at et døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse for adskillige tusind kroner til deres beboere ikke skal undergives kommunal myndighedskontrol og klageadgang, angives at være, at *"... det er afgørende for aftalepartierne, at mulighed for tilkøb besluttet og tilrettelægges i beboerens døgntilbud, fordi døgntilbuddet har de bedste forudsætninger for at tage stilling til, hvorvidt et ønske om tilkøb af ledsagelse til ferier vil kunne imødekommes, og såfremt ønsket kan imødekommes, hvordan tilkøbet af ferie kan organiseres. Hvis en beboer enten er utilfreds med døgntilbuddets levering af tilkøb til ferie eller mangel på samme, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at dette afklares gennem dialog med døgntilbuddet."* (s. 11)

Det bør måske tilføjes, at døgntilbuddet ikke blot *"... har de bedste forudsætninger for at tage stilling til, hvorvidt et ønske om tilkøb af ledsagelse til ferier vil kunne imødekommes"*. De nævnte døgntilbud vil også have de mest åbenlyse økonomiske og driftsmæssige interesser i, at beboerne foretager tilkøb. Tilbudene må ifølge forslaget ikke oparbejde nogen fortjeneste, men interessen vil eksempelvis kunne bestå i at fastholde personale og samlet omsætning, trods kommunale besparelser på tilbuddenes økonomiske ramme.

Denne latent problematiske salgs-interesse blandt døgntilbuddene må kunne erkendes af partierne bag nærværende forslag, uden derved at mistænkeliggøre samtlige døgntilbud. I LEV mener vi desuden at det bør give anledning til kritiske

overvejelser over, hvorvidt økonomiske transaktioner mellem døgntilbud og beboere i ti-tusind-kroners-klassen, er forsvarligt.

Denne problematik skærpes i øvrigt af forslagets meget brede målgruppeafgrænsning, hvor det anføres, at det er *"..en forudsætning for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie, at det skal være beboerens eget ønske, og at dette ønske både kan tilkendegives enten verbalt, non-verbalt eller gennem adfærd i øvrigt."* (side 7).

Samlet finder LEV, at tilkøbsmodellen indebærer en alvorlig risiko for at ekstremt sårbare mennesker kommer i klemme i en interesse-mæssigt problematisk relation til deres botilbud/døgntilbud. At denne relation ifølge forslaget ikke undergives nogen form for tilsyn eller kontrol er både forbløffende og urovækkende. Hvis tilkøbsforslaget vedtages, finder LEV, at man som minimum bør etablere en eller anden tilsynsfunktion.

En sådan uvildig tilsynsfunktion (evt. henlagt i Socialtilsynene) kunne passende både tilse:

- a) At forvaltningen af tilkøbet trods alt finder sted under ordnede og gennemsigtige forhold,
- b) At tilkøb ikke finder sted, hvis borgernes rettigheder til ledsagelse efter serviceloven, ikke allerede er opfyldt.

Den i lovforslaget foreslåede regulering – som i realiteten er en ikke-regulering – er efter LEVs opfattelse uansvarlig.

4) Specifikke spørgsmål vedr. den konkrete forvaltning af tilkøb

Foruden ovenstående, samlede vurdering af den foreslåede tilkøbsordning, finder LEV at lovforslaget giver anledning til en række spørgsmål, som der ikke synes at være taget højde for. Foruden ovenstående, samlede vurdering af den foreslåede tilkøbsordning, så finder LEV, at lovforslaget giver anledning til en række spørgsmål, der ikke synes at være taget højde for. Disse søges gennemgået i det følgende:

Hvem er 'Døgntilbuddet'?

Afgrænsningen af kategorien 'døgntilbuddet' har central betydning for den nye lovs anvendelse i praksis. Det fremgår således blandt andet, at det er 'døgntilbuddet', som skal vurdere, om borgeren opfylder kriterierne for at kunne fortage tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, og om personale-situationen på ferien og tilbage i bostedet er forsvarlig etc.

Derfor bør lovforslaget forsynes med en mere præcis definition af hvori 'døgntilbuddet' består. Er det alene 'døgntilbuddets' ledelse (og på niveau?), der kan foretage disse vurderinger? Kan et 'døgntilbud' insistere på at ville sælge socialpædagogisk ledsagelse, uanset at dette ikke bakkes op af kommunalbestyrelsen i den kommune, som har ansvaret for driften af det pågældende tilbud? Og om-

vendt, kan en kommunalbestyrelse pålægge ledelsen af et 'døgntilbud' at sælge socialpædagogisk ledsagelse?

Gælder købelov og aftaleret?

LEV er som anført ganske urolig over det fuldkomne fravær af tilsyn med den måde, som bosteder/døgntilbud forvalter salget af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere med betydelige kognitive funktionsnedsættelser på. Vi finder det desuden ganske uklart om almindelige aftaleretlige og køberetlige regler finder anvendelse i relation til døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere.

Kan en beboere, som har købt serviceydelsen, socialpædagogisk ledsagelse, af sit døgntilbud, jf. denne lov, klage over manglende levering, kvalitet eller lignende til forbrugerklage-myndigheder? Gælder markedsføringslovgivningens regler for døgntilbuddets anprisning af sine tilkøbsydelser?

Dobbelte regnskaber

Det fremgår af lovforslaget, at økonomien i relation til døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse til sine beboere, skal holdes adskilt fra døgntilbuddets øvrige økonomi. Der skal så at sige køres et helt separat regnskab med egne indtægter og udgifter for denne virksomhed.

Det fremgår samtidigt, at prisfastsættelsen på den socialpædagogiske ledsagelse skal afspejle samtlige langsigtede omkostninger ved leveringen af den socialpædagogiske ledsagelse – samt at *"...væsentlige, identificerbare besparelser i f.eks. personaleressourcer og kost mv. på døgntilbuddet i den periode, hvor beboeren ikke opholder sig på døgntilbuddet"*, skal modregnes i den betaling som opkræves hos beboeren.

Det forekommer LEV, at denne model lægger op til en slags 'cigarkasse-økonomi' i offentlige sociale døgntilbud. Dette rejser efter LEVs opfattelse flere problemstillinger:

- a) Hvordan skal Socialtilsynene foretage det fornødne tilsyn med døgntilbuddenes økonomiske forhold, hvis ikke tilsynet har indsigt i økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som i visse tilfælde kan have stor betydning for døgntilbuddenes samlede økonomi? Lovforslagets krav om, at prisen skal afspejle de samlede langsigtede omkostninger, indebærer eksempelvis, at døgntilbuddets salg af socialpædagogisk ledsagelse skal medfinansiere lønudgifter til ledelse, kontorhold mv. Hvordan disse indtægter og udgifter anføres i det enkelte døgntilbuds regnskab, forekommer aldeles uklart. Dermed er det også uklart om de regnskaber, som socialtilsynene skal føre tilsyn med, er retvisende og gennemskuelige.
- b) Det fremgår af forslaget, at prisen på den tilkøbte socialpædagogiske ledsagelse skal afspejle samtlige langsigtede omkostninger ved at levere denne ydelse. Det anføres samtidigt, at *"væsentlige, identificerbare besparelser"*, som opstår som følge af den tilkøbte socialpædagogiske led-

sagelse, skal fradrages den pris, som beboeren opkræves. LEV finder det ikke rimeligt hvis fastsættelsen af, om en besparelse er så 'væsentlig', at den skal fraregnes prisen, alene er overladt til døgntilbuddet. Desuden bekymrer det LEV, at forslaget med denne formulering lægger op til, at visse driftsbesparelser i døgntilbuddet ikke behøver at blive modregnet i prisfastsættelsen.

5) Magtanvendelse

Lovforslaget indeholder en gengivelse af de dele af servicelovens magtanvendelsesregler, som vurderes også at kunne finde anvendelse i forbindelse med leveringen socialpædagogisk ledsagelse, som en borger har tilkøbt af sit botilbud/døgntilbud.

Gengivelsen af magtanvendelsesreglerne i nærværende lovforslag er alene påkrævet, fordi man har valgt at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal reguleres i en selvstændig hovedlov. Dette er på mange måder med til at understrege den særlige karakter, som døgntilbuds salg af socialpædagogisk ledsagelse har. Vi har således at gøre med borgere, som køber og betaler en tjenesteydelse af en leverandør – men som samtidigt har funktionsnedsættelser, der betyder, at det i helt særlige tilfælde kan være nødvendigt at anvende magt over for dem, hvis de udsætter sig selv eller andre for alvorlig fare.

LEV anerkender, at magtanvendelse kan være nødvendigt i særlige situationer, hvor alle pædagogiske virkemidler er udtømte – og at et fravær af magtanvendelseshjemmel i sjældne tilfælde ville kunne medføre farlige situationer for både den pågældende selv og omgivelserne. På den baggrund har LEV ingen særskilte bemærkninger til denne del af lovforslaget

Med venlig hilsen

Anni Sørensen
Landsformand

Landsforeningen
LEV

Den 13 02 2017

D.nr .301559

Sagsbeh. tg_lev

Landsforeningen LEV
Bløkinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3835 9696
lev@lev.dk
www.lev.dk

BILAG 1

Bidrag til LEVs høringssvar vedr. udkast til lovforslag om tilkøb af soci-alpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie

LEV opfordrede den 4. februar i år på lev.dk til at mennesker, som frygter, at de selv, deres pårørende eller personer, som de støtter i hverdagen, vil blive ramt af lovforslagets konsekvenser, gav deres mening til kende. Vi tilbød, at man kunne indsende til LEVs sekretariat, som herefter ville vedlægge det til LEVs samlede høringssvar. Deadline var den 9. februar, og i løbet af de 6 dage indkom vedlagte 13 henvendelser. Et supplerende eksempel på pårørendes bekymringer i anledning af lovforslaget vedr. tilkøb kan i øvrigt læses her: <http://www.lev.dk/nyheder/2017/januar/brugerbetalt-ledsagelse-truer-mettes-ferie>

For at undgå enhver tvivl om, hvorvidt der kan være tale om videregivelse af personfølsomme oplysninger i de indkomne bidrag, har LEVs sekretariat valgt at anonymisere alle indkomne bidrag, hvor der kunne være den mindste tvivl – uanset at ingen af bidragsyderne selv, har anmodet om denne anonymisering.

Til LEV/ socialministeriet Kristiansborg.

Kalundborg den 04.februar 2017

Jeg er en ung mand på 34 år der aktivt deltager i det sociale liv i dagligdagen.

Kommunen mener ikke, at jeg har behov for, at få mere hjælp uden for boligen end § 97. Med en halv time i døgnet og med en mulighed for at spare disse timer sammen, til at kunne deltage i f.eks. familiefester, min svømning engang om ugen, samt andre aktiviteter bl.a., i den handicap klub jeg går til en gang om ugen hvor jeg møder ligestillet. Alle kan se at her knækker filmen allerede, der er ikke hjælp nok, så hvis jeg ikke havde min familie og andre der forbarmede sig over mig og mit handicap, kunne dette ikke lade sig gøre.

Hvis Regeringen mener, at vi medborger som handicappede, skal betale for vores hjælpere (på grund af vores handicap), uden at få økonomisk godtgørelse for vores udgifter, vil det ikke kunne lade sig gøre ud fra min nuværende udbetalte pension.

Kalundborg kommune visiter ikke § 85 hjælp uden for boligen, da det ifølge kommunes serviceniveau ikke ligger i kvalitetsstandarderne, her henviser kommunen mig til ledsagerordning § 97. som ikke kan bruges da jeg er multihandicappet, og har meget omfattende fysiske og psykiske funktionsnedsættelse, jeg sidder i min kørestol fra kl. 7:00 til 22:00 fast spændt på ben og krop 365 dage om året (ja nogen ville kalde det en spændetrøje)

På trods af mit svære handicap har jeg mod på livet og vil gerne kunne deltage i samfundslivet. Dette kan jeg ikke uden hjælp. Hvis regeringen nu mener, at jeg skal til at betale for denne hjælp må regeringen /folketinget indskyde en passus om kompensation til betaling af hjælpere.

Ferie:

Efter min klage vedtog kommunen:

Kalundborg Kommunes kommunalbestyrelse vedtog i 2016, at der kunne bevilges 5 dages ferie med medhjælpere fra bostedet uden betaling. Jeg kunne frygte med regeringens nye udspil, at kommune nu vil opkræve mig kr. 35000 for min ferie som de gjorde før, hvis jeg skulle bruge kommunens tilbud.

Hvilket jeg den gang klagede over til daværende socialministeren og hvorefter kommunerne blev underkendt for ulovlig opkrævning og, at denne form for diskrimination blev stoppet af daværende minister.

Da jeg ikke havde råd til dette ud fra en pension måtte jeg dengang sige fra til ferie.

Er det dette, at regeringen i det sociale udvalg igen lægger op til ved brugerbetaling, vi er jo ikke alle multihandicappede så velhavende, at man kan betale kr. 35000,- til en ferie på 5 dage. Jeg tror heller ikke jer medborger der sidder og laver disse love selv ville betale kr. 35000,- for en 5 dags ferie til Samsø.

Med venlig hilsen

Jørgen [redacted] n

4400 Kalundborg

Thomas Grøder

Emne:

VS: høringssvar

Fra: Lone [redacted]@fiberpost.dk]

Sendt: 4. februar 2017 23:04

Til: Landsforeningen LEV

Emne: høringssvar

Jeg vil blot kommenterer det forslag om brugerbetaling.

Jeg har en søn med down syndrom, som bor på institution, jeg syntes det er svært for ham at få sine penge til at slå til, derfor ser jeg med stor bekymring på at brugerbetaling sniger sig ind på den gruppe mennesker, som ikke selv har nogen mulighed for at påvirke deres indtjening.

Huslejen stiger, han skal betale til en bus, selv om han cykler. Kosten sættes op med 400kr i år, selv om han selv hjælper med at lave mad, jeg syntes det ser dystert ud for den her gruppe mennesker.

Og jeg syntes ikke vi kan være det bekendt.

Med venlig hilsen

Lone [redacted]

Ledende sygeplejerske. cand.cur. MPA.
[redacted]

~~Titel~~

Emne:

VS: Høringssvar vedrørende lovforslag om brugerbetalt ledsagelse

Vedhæftede filer:

LEV høringssvar.docx

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Gitte Dyhr ~~[redacted]~~ [\[redacted\]@stofanet.dk](mailto:[redacted]@stofanet.dk)

Sendt: 8. februar 2017 11:27

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar vedrørende lovforslag om brugerbetalt ledsagelse

Hej LEV

Hermed mit bidrag til høringssvar, som meget gerne må blive vedlagt LEV's høringssvar.

OG tak for LEV's gode arbejde:)

VH Gitte Dyhr ~~[redacted]~~

Din meddelelse er klar til at blive sendt med følgende vedhæftede filer eller links:

LEV høringssvar

Høringssvar vedrørende brugerbetaling på ledsagelse

Mit navn er Gitte [redacted]. Jeg er mor til og værge for en 30-årig kvinde med udviklingshæmning.

Min interesse for nærværende sag har selvfølgelig udspring i min datter. Derudover har jeg gennem 30 år interesseret mig for livsvilkårene for mennesker med udviklingshæmning generelt, herunder samfundets vilje til at tilgodese deres rettigheder, ligestilling og ligeværd.

Desværre er det gået stærkt ned ad bakke med dette de senere år og intet tyder på, at bunden er nået endnu. Danmarks arrogance overfor FN's Handicapkonvention og de øvrige nordiske landes kritik af forhold på handicapområdet i Danmark er de overordnede eksempler på dette. De stærkt forringede livsbetingelser for mennesker med udviklingshæmning er de kontante udtryk for denne kyniske udvikling i holdningen til mennesker med handicap.

Jeg opfatter lovforslaget om brugerbetaling på ledsagelse som etisk uanstændigt og i modstrid med lovgivningen, som jo pålægger kommunerne at kompensere for handicappede menneskers handicap i videst muligt omfang.

Lovforslaget betyder, at mennesker med handicap reelt kommer til at betale fordi de er handicappede. Det er problematisk set ud fra et etisk perspektiv: Ingen mennesker i målgruppen er selv skyld i deres handicap og de har ingen muligheder for selv at ændre på deres situation. Der adskiller de sig fra os uden handicap, som selv kan påvirke vores livsbetingelser gennem uddannelse, job, rehabilitering, opsparing, osv. Det er en kynisk holdning til en gruppe medborgere, at jo mere handicappet du er, jo mere straffes du økonomisk. Jamen dog.

Set ud fra et økonomisk perspektiv er lovforslaget også kritisabelt: De mennesker, som har fået førtidspension efter 2003 er i forvejen dårligt stillede. Deres førtidspension tillader knapt en almindelig levestandard og slet ikke opsparing. Der vil således være en voksende gruppe medborgere med handicap, som ikke har penge til at spare op til brugerbetalt ledsagelse og som dermed isoleres i botilbuddene mere end de faktisk allerede bliver nu.

Jeg opfatter det endvidere som meget problematisk, at brugerbetaling ikke er en myndighedsafgørelse og at der dermed ikke er nogen klageret. Der skal ikke være noget tilsyn eller kontrol med området, hvilket kan medføre retsløse tilstande, hvor det er uigennemskueligt hvor meget hvem betaler til hvem og for hvad. Det ville mennesker uden handicap vist ikke finde sig i? Ville I?

Endelig kan lovforslaget medføre, at den ledsagelse, som kommunerne er forpligtede til at stille til rådighed indenfor botilbud/bostøtte, skrumper, når der bliver mulighed for at opkræve brugerbetaling. Der skal jo ikke være nogen som helst kontrol, så det kan blive meget uigennemskueligt, hvad den enkelte borger har ret til og hvad vedkommende selv skal betale for. Der kan kommunerne skalte og valte, hvis de vil.

Da lovforslaget om brugerbetalt ledsagelse angiveligt alene omfatter ledsagelse på ekstra ferie, burde det fremgå tydeligt af navnet på loven, at det drejer sig om ekstra ferie, så der ikke er nogen tvivl, der kan komme målgruppen til skade.

Jeg finder det forkasteligt, at politikere og embedsmænd, som er velfungerende og økonomisk velstillede, kan lancere en lovgivning, som i den grad straffer en gruppe medborgere, der befinder sig helt i den anden ende af skalaen, hvad angår funktionsniveau og økonomisk formåen. I stedet burde I værne om deres ligestilling og ligeværd. De er også en del af vores demokrati, de har stemmeret og de betaler skat.

De økonomiske beregninger over udgifterne til ledsagelse, som er foretaget i ministeriet, er stærkt misvisende og overdrevne. Vi *har* råd til at sikre denne målgruppe gratis ledsagelse og dermed vise dem den respekt, som ligestilling og ligeværd medfører.

Sammenfattende mener jeg, at lovforslaget er kynisk og tilsidesætter handicappede menneskers retssikkerhed, herunder ligestilling og ligeværd.

Når man ikke selv har en tæt relation til et menneske med handicap, er det nok svært at forstå det fulde omfang af, hvad det vil sige. Men lyt på os, der har disse dejlige mennesker i vores liv.

Mit hjerte græder.....

Venlig hilsen

Gitte [REDACTED]

[REDACTED]

9000 Aalborg

mobil [REDACTED]

[REDACTED]

Emne:

VS: Høringssvar

Vedhæftede filer:

Høringssvar vedr. ledsagelse under ferie.docx

Fra: [REDACTED]

Sendt: 8. februar 2017 14:46

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar

Til LEV

Hermed vores bidrag til høringssvar. Godt I arbejder aktivt med sagen! Det hjælper os meget.

Venlig hilsen

Hanne og Kurt [REDACTED]

Sendt fra Mail til Windows 10

██████████ d. 8.2.2017

Høringssvar til "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier"

Vores bror/svoger var udviklingshæmmet med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne. Han boede derfor i et kommunalt botilbud i Haderslev.

På pårørendemødet umiddelbart efter jul drøftede vi hvert år sammen med lederen og kontaktpersonen ideer til, hvor vi troede, vores pårørende ville have størst glæde af at komme på ferie. I de seneste år blev det nogle dage på et feriecenter, der har ideelle faciliteter og aktiviteter for handicappede. Her havde han sammen med nogle af sine faste pædagoger og et par andre borgere fra bostedet en dejlig ferie. Han betalte selvfølgelig selv for sin ferie, hvorimod hans bosted/kommune betalte for udgifterne for hans ledsager.

I Faaborg-Midtfyn Kommune, hvor vi bor, er handicappede med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne udelukket fra at komme på en lignende ferie, da de selv skal betale udgifterne til en ledsager fra et privat vikarbureau.

Vi synes, det er urimeligt, at der er kommuner, der har et serviceniveau for socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferier på nul dage om året!

Vi kunne derfor ønske os, at der blev indført minimumsrettigheder for ledsagelse til fx 5 dages ferie for borgere med en betydeligt nedsat psykisk funktionsevne, der bor i botilbud.

Det vil også kunne erstatte Ankestyrelsens principafgørelse, der fastslår, at man kan have ret til socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med en kortere ferie i Danmark. Det skal ske efter en ansøgning til kommunen, der på baggrund heraf skal lave en konkret individuel vurdering af om ansøgeren opfylder betingelserne herfor. **Borgere, som ikke har nogen til at hjælpe sig med at lave en ansøgning, bliver herved dårligere stillet end dem, der kan få hjælp.**

I bemærkningerne til lovforslaget står der: "det er ikke hensigten, at kommunalbestyrelsen på baggrund af denne lov kan eller skal reducere eller give afslag på ansøgningerne om socialpædagogisk bistand, efter servicelovens § 85, som den enkelte beboer i målgruppen for socialpædagogisk bistand på baggrund af en konkret og individuel vurdering har behov herfor" **Det er pæne ord til alle dem, der i dag bor i en kommune, hvor man giver 0 kr. til ledsagelse.**

Venlig hilsen

Hanne-og Kurt ██████████

[REDACTED]er

Emne:

VS: Brugerbetalt ledsagelse - HØRINGSSVAR.

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Sven [REDACTED]@icloud.com]

Sendt: 4. februar 2017 16:52

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Brugerbetalt ledsagelse - HØRINGSSVAR.

Mit navn er Sven [REDACTED]. Jeg er far til en hjerneskadet søn på 61 år. Han bor i et "støttecenter" han er flerhandicappet - spastiker - kan ikke læse og regne - har kun sin førtidspension (indtil han får folkepension, hvor han som bekendt får fjernet sine handicaps - nå, nej sin førtidspension). Kommunerne arbejder med den "rehabiliterende indgang til fortsat livskvalitet" men hvordan vil man kunne det hvis dette lovforslag ophøjes til lov, for det kan en førtidspension nu - og senere bortfald af invaliditetsydelser - ikke klares uden ret til handicapkompenenserende ydelser.

NB: Den nye amerikanske præsident's nedladende syn på mennesker med handicap er vel ikke allerede ved at brede sig her til lands ? !

Stor hilsen

Sven [REDACTED]

Odense

Emne:

VS: Høringssvar om brugerbetaling til ledsagerordning

Fra: Jeanette [redacted]@outlook.dk]

Sendt: 4. februar 2017 14:23

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Høringssvar om brugerbetaling til ledsagerordning

Jeg er mor til en udviklingshæmmet dreng på 14.. han vil sandsynligvis altid have brug for hjælp og ledsagelse. Hvis der kommer brugerbetaling på ledsagerordning vil han være afhængig af mig resten af sit liv. Da jeg selv er lavtlønnet og han heller aldrig vil blive en velstående person bliver det umuligt for hverken mig eller ham at finde den slags penge. Det er da heller ikke rimeligt hverken for mig eller min søn at han skal være afhængig af mig resten af sit liv for at komme rundt.

Det kommer til at gå rigtig hårdt ud over en gruppe mennesker som har det svært i forvejen og har kæmpet hele deres liv.

Venlig hilsen Jeanette [redacted]

Sendt fra Mail til Windows 10

Emne:

VS: LEV Nyhedsbrev - Vil du bidrage til LEVs høringssvar? - Brugerbetalt ledsagelse truer Mettes ferie

Fra: Tom Larsen [mailto:tom@ekkenberg-kbh.dk]

Sendt: 6. februar 2017 12:32

Til: LEV Noreply; Landsforeningen LEV

Emne: Re: LEV Nyhedsbrev - Vil du bidrage til LEVs høringssvar? - Brugerbetalt ledsagelse truer Mettes ferie

Hej

Jeg er institutionsleder/ejer på døgninstitutionsområdet.

Arbejder med Autisme/Aspergers ADHD mange tillægsdiagnoser herunder psykiatri og nu også muskelsvind.

Jeg ser at man kan komme ud over denne problematik ved at lovgivningen tog højde for at vi skulle inkludere X-antal dages ferie i tilbudstaksten på tilbudsportalen. Alle har ret til ferie, det står der i lovgivningen.

Når kommunerne køber en ydelse ville de også skulle købe retten til at borgeren havde denne lige ret!!!!!!
Jeg ser at der i den retning er nogle der har sovet i timen.

Håber at i kan bruge min kommentar

--

Med venlig hilsen

Tom Larsen

Ekkenberg & Larsen
Ejer - København

Ekkenberg & Larsen Netværk København ApS \$85
Teglholms Alle 9, 6th
2450 København SV
CVR NR 32 06 70 50

Ekkenberg & Larsen Botilbud ApS \$107
Peter Holms Vej 2, 5th
2450 København SV
CVR NR 33 50 36 52

Mobil 21 34 88 97
tom@ekkenberg-kbh.dk

Den 04-02-2017 kl. 12:40 skrev Landsforeningen LEV:

Ekkenberg & Larsen Netværk
85afd1@ekkenberg-kbh.dk

Emne:

VS: Brugerbetaling på pædagogisk ledsagelse på et udviklingshæmmet menneskes ferie - høringsvar

Fra: Nikolaj Kristian Carlsen

Sendt: 6. februar 2017 17:08

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Brugerbetaling på pædagogisk ledsagelse på et udviklingshæmmet menneskes ferie - høringsvar

Albertslund 06.02.2017

Kære minister, kære politiker, kære medborger

Hvorfor skal ferie primært være til rådighed for de udviklingshæmmede mennesker der har råd til at betale 20.000 kr. eller mere for en passende pædagogisk ledsagelse? Det her er et bidrag til Landsforeningen LEVs høringsvar vedr. brugerbetaling på pædagogiske ledsagelse og støtte på en årlig ferie. Der er kun tale om en ferie.

Jeg kender Klaus og han har ikke råd til at stampe 20.000 kr. ud af sit budget. Når huslejen, mad og det allermest nødvendige er betalt har han ikke kun et begrænset rådighedsbeløb på kontoen. Han har det svært med sig selv, den diagnose han har fået stillet som psykisk sårbar og som sent udviklet. Kan han og andre udviklingshæmmede mennesker ikke få lov til at holde ferie pga. lave økonomiske ressourcer?

Jeg er Nikolaj, er cand.comm i kommunikation og historie, diagnosticeret med downs mosaik syndrom og praktikant i Landsforeningen LEV.

Socialministeren uanset politisk tilhørsforhold har råd til at tage på ferie til Island, Japan, Cuba eller et andet land på den løn som vedkommende får fra alle danske skatteborgere. Så er det vel også rimeligt at et udviklingshæmmet menneske kan komme på ferie, selvom vedkommende ikke har en ministerløn som økonomisk grundlag?

Når vi har råd til socialministerens løn har velfærdsstaten også råd til at udviklingshæmmede mennesker kan få en ferie pr. år uden at de skal trampe 20.000 kr. eller mere ud af deres midler. Hvis lovforslaget gennemføres kommer Klaus ikke på ferie, fordi han ikke har råd til at købe pædagogisk støtte. Vi kan finde på løsninger, i stedet for at stampe ham og andre ned i en uværdig situation ved at aflyse deres ene årlige ferie.

Vi kan lade velfærdsstaten betale for kvalificeret pædagogisk støtte på en ferie om året for et udviklingshæmmet menneske – i stedet for at give skattelettelser til de økonomiske stærkeste.

Vi kan omsætte vores ord til handling – så vi ikke kun taler om en værdig behandling af udviklingshæmmede mennesker – og giver dem et pusterum, lige som vi andre får når vi går på ferie.

Vi kan finde pengene f.eks. ved at skrue ned for skattefradraget til dyre biler, private sundhedsforsikringer og privatskoler.

Danmark er bygget som en solidarisk velfærdsstat der omfordeler økonomiske midler, så vi alle kan få muligheder og ikke bliver holdt urimeligt nede af hvad vi tilfældigvis tjener hver især. Mange udviklingshæmmede har enten en førtidspension eller en halv kontanthjælp at leve for.

I Danmark går vi ind for frihed for alle der bor her. Det gælder også friheden til at tage på en årlig ferie.

Med venlig hilsen,

Nikolaj Carlsen

Morbærhaven 5 – 88
2620 Albertslund

Med venlig hilsen,

Nikolaj Kristian Carlsen

Cand.comm i kommunikation og historie
Praktikant i LEV og KLAP
Mobil: +45 21 12 33 53

Landsforeningen LEV

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf. 3635 9696
www.lev.dk

Mai 2016 - budget

Udgift 2015 - 2016	juli	aug	sep	okt	nov	dec	jan	feb	mar	apr	maj	jun	I ALT
UDGIFTER													
Husleje	7.111	7.111	7.111	7.111	7.111	7.111	7.421	7.421	7.421	7.421	7.421	7.421	87.192
Varme a/c	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	6.000
El - NOE - a/c kvartal	455			448			400			19	4	411	1.737
Vand a/c							150	150	150	150	150	150	900
Kost, bus og diverse	2.796	3.347	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	2.796	34.103
Canal Digital	499	508	509	509	509	509	524	524	524	524	524	524	6.187
Licens			1.230						1.241				2.471
Løveapoteket	37		1.441		50	207	329	50	448	825		317	3.704
Sygesikringen DK	345			345			352			352			1.394
Handyforsikring							1.455						1.455
Aller - TV blad					702						702		1.404
Kost til dagtilbud	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	200	2.400
CBB - telefoni	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	1.200
SEB Pension	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	328	3.936
TOTAL													154.083
INDTÆGTER													
Pension	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.418	12.560	12.560	12.560	12.560	12.560	149.726
Boligstøtte	2.313	2.313	2.313	2.313	2.313	2.313	2.423	2.423	2.423	2.423	2.423	2.423	28.416
Sygesikringen DK		637						289			279		1.205
TOTAL													179.347

19.06.2016

Emne: VS: Høringssvar om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse (brugerbetaling)
Vedhæftede filer: Mai - budget til LEV, juni 2016.pdf

Fra: Edel & Bjarne [redacted]@youmail.dk]
Sendt: 6. februar 2017 18:29
Til: Landsforeningen LEV
Emne: Høringssvar om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse (brugerbetaling)

Hej,
Jeg hedder Mai og er udviklingshæmmet, derfor har jeg bedt mine forældre skrive dette for mig.

Jeg er 30 år og har fået bevilget pension efter 2003 efter den nye pensionslov.

I 12 år har jeg boet på et af Region Midtjyllands bosteder.
Det er et bosted, som er bygget for 10 år siden og er beliggende på landet. Der er 12 km til den nærmeste større by, Holstebro.

Jeg elsker at komme på ferie sammen med de andre beboere fra bostedet og det kendte personale.

Hvis det bliver således, at jeg skal betale personalets timeløn, vil jeg ikke have mulighed for og råd til at komme med på ferie.

Der er ikke overskud i budgettet til at komme på ferie, da min husleje er meget høj.

Den månedlige husleje alene udgør 7.121 kr., og dertil kommer forbrug af el, vand og varme, som er 1.061 kr. – det er i alt 8.182 kr.

Jeg har yderligere faste udgifter for 4.850 kr.

Samlede månedlige udgifter er 13.000 kr.

Mine månedlige indtægter er pension, boligstøtte og et mindre tilskud fra "Danmark" på ca. 15.100 kr.

Der er således ca. 2.100 kr. til lomme penge, gaver, tøj, frisør, toiletartikler, gæster, nyanskaffelser og almindelige vedligeholdelse af lejligheden og de ting, som jeg har.

Og ferie?!

Konsekvensen af en vedtagelse af lovforslaget vil betyde, at jeg ikke kommer på ferie, og at jeg ikke, som andre, kan glæde mig til at holde ferie sammen med "min familie" fra bostedet – og heller ikke glæde mig over planlægning af ferie.

Det føles ligesom at være i fængsel, når man ikke kan komme på ferie sammen med sin venner.

Det betyder også, at der ikke er fælles oplevelser at glædes over. Det gælder både før, under og efter en ferie, hvor vi snakker om ferien og genopfrisker fælles oplevelser.

Før jeg flyttede i denne lejlighed, havde jeg sparet ca. 20.000 kr. op, og dette beløb har jeg stadig stående på min konto.

Det er vel lige nok til at dække min begravelse den dag, jeg skal herfra!

Jeg sender kopi af budget med.

Jeg håber godt nok ikke, at lovforslaget bliver vedtaget.

Vh.

Mai [redacted] (og forældre Edel [redacted] og Bjarne [redacted])

Denne e-mail blev kontrolleret for virusser af Avast antivirussoftware.
www.avast.com

Emne: VS: Bidrag til LEV's høringssvar vedrørende "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagoisk ledsagelse til ferier"
Vedhæftede filer: LEV-central-012-070217.docx

Fra: Ole [redacted] [redacted]@gmail.com]

Sendt: 9. februar 2017 22:26

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Bidrag til LEV's høringssvar vedrørende "Forslag til lov om tilkøb af socialpædagoisk ledsagelse til ferier"

9.2.2017

Der er høringsfrist på lovforslaget om tilkøb af ledsagelse den 13.2.2017. Hoslagt følger mit høringssvar, som jeg gerne ser blive bilagt LEV's eget høringssvar.

med venlig hilsen

Ole [redacted]

Høringssvar i anledning af udkast til "lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier".

Til Regering og Folketing.

Mit navn er Ole [redacted] (Bopæl: [redacted] Hørsholm)

Jeg er værge for min søn, Peter [redacted] 39 år. Han er totalt hjælpeløs. Han kan bl.a. ikke gå, ikke holde på ting og ej heller tale. Hans intellektuelle kapacitet er meget begrænset.

Min søn fører en trøstesløs tilværelse på en døgninstitution i Nordsjælland. Et af de små lysglimt er at "komme ud". Vi fornemmer – da vi jo ikke kan spørge ham og få et svar – at han føler sig oplevet, når han har været på tur, enten lokalt eller videre ud.

Det foreliggende forslag om tilkøb til ledsagelse vil blive en katastrofe, hvis ikke det ændres væsentligt. Det er for mig ikke spørgsmålet om, at det offentlige nu ønsker at trække penge ud af de handikappede, men den kendsgerning, at forslaget er yderst upræcist. Efter 42 år i Centraladministrationen ved jeg positivt, at de personer, som laver udkast til love fuldt ud er i stand til at formulere love helt præcist efter hensigten og hvis man er usikker kan man jo altid høre Justitsministeriets lovkontor. Når man, som i det foreliggende tilfælde, formulerer et meget upræcist lovforslag, så er det med overlæg. Hvorfor det – hvad er formålet? Formentlig – men det er min formodning – vil regeringen give kommunerne frie hænder til at sætte deres eget niveau. Der er så, i givet fald, tale om total ansvarsforflygtigelse. Det er regeringens opgave at forsvare de svage i samfundet, ikke at overlade dem til kommunernes forgodtbefindende.

Lad mig give et eksempel. Efter en uannonceret besparelse i foråret 2015 på 70.000 kr. pr. person på den døgninstitution min søn bor på, udtalte formanden for Kommunens Socialudvalg i Frederiksborg Amtsblad "at kommunen da ikke ønsker beboerne udsat for utålelige forhold". Man kan altså godt behandle folk meget, meget dårligt, blot det ikke er "utåleligt". Hvad er i øvrigt skillelinjen mellem tåleligt og utåleligt. I 2015 var der stor offentlig opstandelse over at Kommunerne i gennemsnit havde sparet 5000 kr. pr. plejehjemsbeboer. Det var ufint men det var tilsyneladende i orden at spare 70.000 kr. på mennesker, som er fuldt og helt hjælpeløse. Vi ude i samfundet må i kommunerne trækkes med den slags mennesker, som jeg af venner og familie er blevet forbudt at kalde "politisk affald" - mennesker som regeringen med sit lovforslag vil give fuldmagt til at forvalte loven. Dette ville være en skamfuld handling.

Ikke alene er regeringens tilgang til sagen ansvarsløs, den er også tankeløs. Regeringen bør forstå, at vi, der har fingeren på pulsen, ikke kan have nogen tillid til kommunale

politikere, som kun fungerer anstændigt når der er fuldstændig klare regler for hvad de skal forvalte, som f.eks. rent vand og snerydning. Lokale politikere bør ikke have ansvar for det væsentlige - for menneskers ve og vel. Det er et stort problem i Danmark at det kommunale bagstræb støjer så meget at Christiansborg ikke kan høre alarmklokkerne

Lovforslaget bør trækkes tilbage. Hvis dette, af uforståelige grunde, ikke er muligt, så bør lovforslaget gøres præcist. Det bør f.eks. angives klart at tilkøbsmuligheden først træder i kraft efter minimum X dages ferie med ledsagelse, som afholdes af den pågældende persons døgninstitution. Desuden skal sætningen (§2,stk 2, anden sætning), som angiver at "beboeren på eget initiativ skal ønske at tilkøbe ledsagelse" fjernes. Hvis sætningen forbliver en del af lovforslaget, så idømmes en stor gruppe mennesker permanent stuearrest – nemlig de mennesker, som ikke kan formulere ønsker, heller ikke non-verbalt. Hvorfor er denne begrænsning egentlig sat ind i lovforslaget? Tankegangen bag er uanstændig. Disse mennesker har jo også brug for at komme ud hjemmefra.

Med venlig hilsen

Ole

Emne:

VS: Tilkøb

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Ragnhild [redacted]@mail.dk]

Sendt: 9. februar 2017 15:01

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Tilkøb

Det er med stor bekymring jeg hører om tilkøb af ledsagelse for mennesker med udviklingshæmning, at de skal betale for ledsagelse. Det bliver for mange ikke muligt at betale, og de har i forvejen ikke samme muligheder som os andre til at få oplevelser. Mange har ikke penge til at betale, og det er store restriktioner og lille forståelse i kommunerne for vor gruppe med mennesker. Det er dyrt at rejse på ferie, også selv om man kun skal betale for sig selv. Dette gør, at deres udvikling går i stå, for alle har behov for stimulering og noget at glæde sig til. Det er faktisk diskriminering af handicappede. Vil vi tilbage til den tid de blev interneret på store institutioner og holdt væk fra samfundet. Det kan da ikke være rigtigt!

Mennesker med handicap er mennesker med de samme behov som andre. Hvad med FN handicap konvention?

Venlig hilsen

Ragnhild Andersen, møllebakken 28, lading, 8471 Sabro Tlf. 86948856. - 23832782

Sendt fra min iPad

Emne:

VS: Mennesker som har meget lidt skal betale rigtigt meget

Fra: Erik [redacted]
Sendt: 5. februar 2017 21:46

Til: Landsforeningen LEV

Emne: Mennesker som har meget lidt skal betale rigtigt meget

- Kære LEV dette kan i vider give som i finder jer bedst men det må ikke redigeres
-
- Jeg er far til 2 psykisk handicappede unge mænd

Jeg kunne tænke mig at få svar på min antagelse, som er, at de politikere som vil tvinge mennesker, som ikke kan forsvare sig, til at betale for den nødvendige hjælp til at leve et liv med værdighed, hvor de bruger hjælpen til komme ud blandt andre og opleve sammen med andre, så de ikke skal leve gemt og glemt (Glemt er muligvis netop hensigten fra politisk side fordi det ikke koster penge) Jeg ønsker at få svar på om de politikere som giver sig selv fede lønforhøjelser og som har vokset op i et samfund med tag selv borde til alle sider. Vil være så venlig at gøre sig umage for at næste generation og kommende generationer kan leve og udvikle sig optimalt i det samfund som er FEMTE bedst til at tjene penge pr indbygger incl. de handicappede skoleelever og alle på en eller anden form for overførselsindkomst. Tai fra OECD.

Jeg opfatter lovforslaget som udtryk for en utrolig egoistisk tankegang som uden hensyn til beskyttelse og omsorg for de fattige og handicappede kun har til hensigt at gøre de mest velhavende mere velhavende og marginalisere og undertrykke mennesker som ikke kan forsvare sig selv.

Jeg mener det er at når jeg og deres mor engang er borte, hvis mine sønner ikke kan tage vare på sig selv (de er i dag 27 år) og har brug for socialpædagogisk hjælp. Så er hjælpen ikke at få fordi årtiers degeneration af det sikkerheds net mine forfædre og vi har været med til at opbygge ødsles væk for at give hurtige økonomisk gevinst. Jeg er sikker på at på den lange bane og engang i ikke en så fjern fremtid vil vi se tilbage på denne tid som den tid hvor den danske velfærd blev ødelagt af mennesker med alt for stort behov for personlig økonomisk gevinst!

Mvh Erik

Med venlig hilsen / My kind Regards / Mit freundlichen Grüßen

Erik [redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

8830 Tjele

Denne e-mail blev kontrolleret for virusser af Avast antivirussoftware.
www.avast.com

Bidrag til høring om forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Ud over de økonomiske forhold ved mere brugerbetaling er der også et andet, der er, måske, endnu mere skræmmende i forhold til lovforslagets § 7, hvor omtales begrænsning af magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Det omhandler grundlaget for at undgå anvendelsen af magt og/eller tilsidesættelsen af borgerens selvbestemmelse. Her er både indgående kendskab til borgeren og indsigt i, hvordan borgeren, eksempelvis kan støttes, for at undgå magtanvendelse og indskrænkning af selvbestemmelsen.

Skulle denne vinkel have interesse kan den underbygges via egen forskning.

Keld Trækjær

Lektor UCN

Forskningsleder, cand.psych., BA. Pæd. og cand. Pæd. Anth.

De private sociale tilbud

Børne- og socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Emdrupvej 115 A 5. etage
2400 København NV
Tlf. nr. +45 7023 3400
E-mail: los@los.dk
CVR nr. 15906987
www.los.dk

København, den 13. februar 2017

Høringssvar til udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

LOS – De private sociale tilbud afsender høringssvar til udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier, trods at vi ikke er høringsberettigede. Baggrunden for indsendelse af høringssvar er at lovudkastet vil få indflydelse på det socialpædagogiske område.

Lovforslaget indebærer, at der indføres mulighed for, at visse kommunale og regionale døgntilbud kan tilbydes socialpædagogisk ledsagelse til ferier til døgntilbuddets beboere over 18 år. LOS finder det problematisk, at bl.a. udviklingshæmmede ikke kan komme på ferie efter eget ønske, idet turen vil kræve ledsagelse af socialpædagogisk karakter. Lovforslaget tager udgangspunkt i en problematik, som man bør finde en afklaring på snarest. Høringssvaret er opdelt i kommentarer til den enkelte bestemmelse i lovforslaget.

Formål

§ 1

Lovforslagets § 1 har til formål at skabe et supplement til den socialpædagogiske bistand efter bekendtgørelse nr. 1270 af 24. oktober 2017 af lov om social service (herefter serviceloven). Baggrunden herfor er at personalet på borgerens døgntilbud ikke må levere yderligere støttetimer til borgeren til ledsagelse på ferier m.v., end hvad er fastsat efter visitationen.

Ifølge de almindelige bemærkninger til lovforslaget har kommunalbestyrelserne opretholdt en ulovlig praksis, idet de har opkrævet betaling for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse på ferier uden lovpligtig hjemmel hertil. LOS ønsker det redegjort, hvorvidt lovændringen reelt har til hensigt at tilgodese borgeren – eller tilsigter at skabe lovhjemmel for at kommunalbestyrelsen kan opkræve betaling fra borgeren for ekstraordinære ydelser.

Lovforslaget finder kun anvendelse på kommunale og regionale tilbud, hvor kommunalbestyrelserne på nuværende tidspunkt betaler for støtte leveret af private leverandører jf. servicelovens § 85. Følgende passage fremgår af bemærkningerne til lovforslaget: *"Herved bemærkes, at private døgntilbud allerede i dag har muligheden for at levere tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, fordi de private tilbud tilrettelægger, hvilke ydelser der indgår i tilbuddet, og hvilke ydelser den enkelte beboer herudover kan tilkøbe."*

Hertil skal LOS fremhæve, at borgerne kan anmode om ledsagelse efter servicelovens § 97, hvilket ikke indeholder socialpædagogisk bistand og dermed ikke kan sidestilles med lovforslagets indhold. Derudover kan de private leverandører tilbyde ledsagelse med socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85, hvoraf bevillingen hertil skal godkendes og betales af kommunalbestyrelsen jf. Ankestyrelsens principafgørelse 60-15. Tilkøbsydelse

kan ligeledes købes af de private leverandører, hvilket LOS mener, ligeledes bør fremgå af lovforslagets § 4.

Anvendelsesområde

§ 2, stk. 1

Det fremgår af lovbemærkningerne, at døgntilbuddene ikke må generere overskud som følge af tilkøb af socialpædagogiske ledsagelse til ferier. Forslaget bestemmer, at *"samtidig må indførelsen af tilkøb ikke føre til konkurrenceforvridning. Det er derfor væsentligt, at kommunale og regionale døgntilbud fastsætter prisen for tilkøb, så prisen ikke er lavere end de samlede omkostninger forbundet med ydelsen"*. Idet ydelsen er dyrere end de samlede omkostningerne forbundet med ydelsen, må det antages, at de kommunale og regionale tilbud opnår et overskud, hvilket ikke er hensigten med loven.

LOS er bekymret for at lovforslaget bidrager til en udvikling, hvor borgere med mange ressourcer har større mulighed for at opnå goder end borgere med færre ressourcer, da lovforslaget udelukkende tilgodeser de ressourcestærke borgere.

Det følger af lovforslagets bemærkninger, at *"..indførelse af mulighed for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse ikke i sig selv må medføre forringelser af den socialpædagogiske bistand, herunder ledsagelse, som kommunerne er forpligtet til at levere til målgruppen på baggrund af en konkret og individuel vurdering."* Muligheden for at tilkøbe socialpædagogiske ydelser ud over indsatsen efter § 85 bør derfor reguleres eller systematiseres, således at man sikrer, at tilkøbet ikke får indvirkning på eller ændrer den fastsatte støtte.

Behovet for kontrol med anvendelse af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse må anses for at være nødvendig, eftersom "ferie" i bemærkningerne fortolkes særledes bredt. Eksempelvis omfatter dette både ledsagelse på ferie, weekendturer, landsstævner og festivaler m.v.

LOS mener, at kompensationsprincippet, indebærende at samfundet tilbyder mennesker med funktionsnedsættelse hjælpeforanstaltninger og ydelser med henblik på at formindske konsekvenserne af funktionsnedsættelsen, altid skal iagttages som udgangspunkt. Derfor bør det tydeliggøres i lovens ordlyd, at indsatsen efter servicelovens bestemmelser ikke skal afskæres, reduceres eller på anden måde forringes ved at beboerne kan tilkøbe ledsagelse.

§ 2, stk. 2

Bekendtgørelse nr. 235 af 9. marts 2012 om betingelser for ledsageordning efter serviceloven (herefter ledsagerbekendtgørelsen) § 4 fastsætter, at ledsagerordningen efter servicelovens § 97 ikke indeholder socialpædagogisk bistand. Servicelovens § 85 indeholder socialpædagogisk støtte, hvilket udviklingshæmmede må formodes at have behov for. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at målgruppen er snævrere end målgruppen efter § 85.

LOS mener ikke, at det fremgår tilstrækkeligt af bemærkningerne, hvilken målgruppe som lovforslaget tilsigter og på hvilken baggrund, at den nuværende foranstaltning ikke kan tilgodese borgerens behov.

Øvrige bestemmelser

§ 4

Lovforslagets anvendelsesområdet omfatter de kommunale og regionale døgntilbud for voksne jf. § 2. Det fremgår af forslagens § 4, at kun personale ansat i døgntilbud efter § 2, kan tilbydes ved den socialpædagogiske ledsagelse som tilkøb. Grundet risikoen for

konkurrenceforvridning, mener LOS, at lovgiver bør gøre opmærksom på at private leverandører ligeledes kan levere den socialpædagogiske støtte.

Opstår der usikkerhed omkring borgerens krav på socialpædagogisk ledsagelse til ferier i forhold til ydelse efter § 85, skal kommunal eller regional døgntilbuddet rette henvendelse til borgerens handlekommune for at få afklaring på spørgsmålet. Eftersom kommunalbestyrelsen ikke træffer afgørelse, kan beboeren ikke klage til kommunalbestyrelsen om beslutningen vedrørende tilkøbet af den socialpædagogiske ledsagelse til ferier. LOS skal fremhæve, handlekommune ikke må lægge vægt på at borgeren kan tilkøbe sociale ydelser, ved vurdering af visitationen og at tilkøbsydelseerne ikke må erstatte de visiterede ydelser.

Magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten

§ 8

Det foreslås, at personalet, som yder socialpædagogisk ledsagelse som en tilkøbsydelse, kan anvende fysisk magt efter tilsvarende bestemmelser i serviceloven. Med iagttagelse af mindsteindgrebsprincippet og skånsomhedsprincippet kan dette findes nødvendigt, såfremt der foreligger en nærliggende risiko for, at personen udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig fare for skade under ferien. LOS vil gerne påpege, at de private leverandører ikke har rettighed til at foretage sådanne indgreb ved tilkøbsydelser, hvilket understøtter den sondring, at de private leverandørers mulighed for at tilbyde tilkøbsydelser ikke er tilsvarende med de offentlige mulighed herfor jf. servicelovens §§ 124, stk. 5 og 124 a.

§ 11

I forlængelse af ovenstående fastsætter lovforslagets § 11, at klager over magtanvendelsesindgreb kan indbringes for kommunalbestyrelsen. Det fremgår endvidere at kommunalbestyrelsens afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det er gældende efter reglerne i serviceloven vedrørende klageadgang, at klager kan viderebringes til Ankestyrelsen jf. servicelovens § 133, hvilket LOS mener, at man bør fastholde.

Afsluttende bemærkninger

LOS vil opfordre til at lovgiver udarbejder ny lovgivning, hvor både private og offentlige udbydere er omfattet af samme regelsæt. Dermed er begge parter underlagt samme tilsynsforpligtigelse, beføjelser samt kontrol, hvilket vil skabe større sammenlignelighed og sikkerhed for korrekt udførelse.

Med venlig hilsen

Michael Graatang
Direktør

Anne Rugholt
Juridisk konsulent

Borne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att: sm@sm.dk, Nanna Julie Jørgensen (najj@sm.dk)

11. februar 2017

Høringsvar vedrørende udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie

Overordnede kommentarer

Selveje Danmark er som udgangspunkt positiv over for, at der nu skabes hjemmel for at beboere på kommunale og regionale døgntilbud for voksne fremover vil få bedre muligheder for at komme på ferie med en ledsager, som man har tillid til og er tryk ved. I den konkrete sag står dette hensyn til den enkelte borger over Selveje Danmarks generelle bekymring ved at det tillades kommuner at drive indtægtsdækket virksomhed i konkurrence med ikke offentlige aktører.

Selveje Danmark er dog på vegne, af de berørte beboere bekymret for om muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse vil føre til en reduktion i anvendelsen af socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85.

Det fremgår af bemærkningerne, at Ankestyrelsen har fundet, at en ferie af 4 – 5 dages varighed ligger indenfor den socialpædagogiske støtte, der gives med hjemmel i § 85. Det bør derfor i nærværende udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie slås fast, at reglerne kun gælder ferie udover den ferie som borgeren som minimum har ret til – hvilket jf. Ankestyrelsens afgørelse kunne være 5 dage om året.

Specifikke kommentarer

§ 5

Selveje Danmark mener, det bør indskrives i lovforslaget og ikke blot i bemærkningerne, at prisen for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal fastsættes efter de reelle omkostninger, og at hverken kommune eller region må tjene penge på at tilbyde denne ydelse.

§ 6 - § 13

Retten til at købe ledsagelse i det kommunale eller regionale botilbud er en ret – ikke en pligt. Det kan være, at den enkelte borger kan finde ledsagelse, der er billigere, end den der tilbydes af det konkrete

kommunale eller regionale bosted. Og såfremt det er muligt, bør det naturligvis også være tilladt, da måske netop den besparelse kan betyde, at en borger har råd til den ferie vedkommende drømmer om.

Selveje Danmark savner i det perspektiv klarhed over, om afsnittet *Magtanvendelse og andre indgreb i selubestemmelsesretten* også vedrører ikke-offentlige leverandører af socialpædagogisk ledsagelse, der tilkøbes af beboere på kommunale eller regionale bosteder o.lign.

Afsluttende kommentarer

Selveje Danmark har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Branchedirektør, Selveje Danmark

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Mail: najj@sm.dk og sm@sm.dk

Brolæggerstræde 9
1211 København K

Telefon 72 48 60 00
Fax 72 48 60 01
Email: sl@sl.dk

Girokonto 402-3951

Ref.: LAB/lh
Dok.nr.: 3380623
Sag.nr.: 2017-SLCSFA-02202

7. februar 2017

Høringssvar til Forslag til Lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Børne- og Socialministeriet har den 13. januar 2017 fremsendt Forslag til Lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier i høring.

Socialpædagogerne er overordnet tilfredse med forslaget om mulighed for, at borgere over 18 år med betydeligt nedsat funktionsevne kan tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse af socialpædagogisk personale til ferier, der er ud over de kerneydelser, borgerne er visiteret til. Det er positivt, at det i lovforslagets bemærkninger tydeligt bliver fremhævet, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal være ud over den indsats efter § 85, borgeren er visiteret til, og der derved tydeligt præciseres en skelnen mellem kerneydelser og tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, hvor det understreges, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse ikke må erstatte de ydelser, som borgerne ellers ville være berettiget til efter serviceloven eller anden lovgivning.

Socialpædagogerne er også tilfredse med, at det i bemærkningerne bliver fremhævet, at muligheden for tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse adskiller sig fra servicelovens § 97 om ledsagerordning. Det er tilsvarende positivt, at det bemærkes, at Kommunalbestyrelsen ikke, i forbindelse med vurderingen af borgerens behov for hjælp og støtte efter serviceloven, må lægge vægt på, at borgeren har en tilkøbsmulighed vedrørende socialpædagogisk ledsagelse.

Det er afgørende for Socialpædagogerne, at Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15 er fremhævet i bemærkningerne, således at det tydeliggøres, at en borger med behov for socialpædagogisk støtte uden for hjemmet er berettiget til socialpædagogisk støtte til et ferieophold på minimum 4-5 dages varighed uden for botilbuddet som en del af kerneydelserne.

Socialpædagogerne bemærker, at lovforslaget vil være udgiftsneutralt for kommunerne, og at borgerne, ved at benytte et evt. tilbud om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse, skal betale de samlede udgifter herved, dvs. inkl. løn, kost, logi, entré mv. i forbindelse med den socialpædagogiske ledsagelse. Det kan derved blive en udgiftstung post for en borger med betydeligt nedsat funktionsevne at få en socialpædagog med på ferier, der er ud over kerneydelsen. Det er derfor ikke et tilbud ret mange inden for målgruppen vil kunne gøre brug af.

Socialpædagogerne finder det positivt og relevant, at det i bemærkningerne er indskrevet, at tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse skal ske personalemæssigt forsvarligt, hvorved personalet er dækket af arbejdsgiverforsikring, og af de løn- og ansættelsesvilkår, der følger af deres ansættelse. Og ikke mindst er det afgørende, at det fremhæves, at der skal være tale om den fornødne faglige kvalitet, hvorfor der skal være tale om de relevante faglige kompetencer.

Socialpædagogerne mener, at det bør fremhæves, at lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier også bygger på FN's handicapkonvention.

Endelig vil Socialpædagogerne bemærke, at det er positivt, at der er vedtaget en evaluering af den nye lov et års tid efter, den er trådt i kraft. Socialpædagogerne vil dog bemærke, at vi på flere andre områder har set kommunal praksis forskubbe sig over tid. Vi vil derfor klart anbefale, at implementering af loven monitoreres også fremadrettet med løbende evaluering over de følgende minimum fem år efter lovens ikrafttrædelse. En fortløbende monitorering vil sikre, at der ikke over tid sker en forskydning af den kerneydelse borgerne har ret til at blive visiteret til.

Socialpædagogerne vil desuden foreslå, at der udarbejdes en status over, hvordan situationen er i dag for de borgere, der er omfattet af Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15, herunder hvor mange borgere, der er visiteret til socialpædagogisk støtte efter § 85 til ferieophold af 4-5 dages varighed, og hvorvidt der er forskel på ydelserne alt efter, hvilken kommune, borgeren er tilknyttet (fx de enkelte kommuners servicestandarder). En sådan kortlægning vil kvalificere grundlaget for at vurdere udviklingen på området.

Venlig hilsen

Marie Sonne
forbunds næstformand

Børne- og Socialministeriet
Specialkonsulent Nanna Julie Jørgensen

Fremsendes på mail til

sm@sm.dk

najj@sm.dk

13. februar 2017
Sagsbeh.: ANCH

J.nr.: 27.00.00-K04-1-17

Socialtilsyn Hovedstadens høringssvar vedr. udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Socialtilsyn Hovedstaden
Frederiksberg Rådhus
2000 Frederiksberg
<http://socialtilsyn.frederiksberg.dk>

Børne- og socialministeriet fremsendte den 13. januar 2017 udkast til ændring af lov om socialtilsyn i høring hos bl.a. Socialtilsyn Hovedstaden.

Telefon: 9133 3200
socialtilsyn@frederiksberg.dk

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet er at indføre en mulighed for beboerne på visse kommunale og regionale døgntilbud for voksne, at kunne tilbyde dem at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferie, så beboerne kan få det personale med på ferie som de kender.

Abningstider
Mandag – torsdag kl. 9-15
Fredag kl. 9-12

Socialtilsyn Hovedstaden oplever generelt en stor efterspørgsel fra både beboer og pårørendes side, hvorfor vi er positive overfor lovforslaget.

Socialtilsyn Hovedstaden opfordrer dog samtidig lovgiver til at forholde sig til de beboere, der ikke selv har mulighed for at afholde udgiften til denne form til tilkøbsydelse.

Socialtilsyn Hovedstaden har nedenfor følgende konkrete bemærkninger til lovforslaget, med afsæt i socialtilsynets tilsyns opgave:

Ad § 4 og § 6 i udkast til lovforslag:

Heraf fremgår det af ordlyden, at der skal være tale om en "ansat". Det anbefales, at det understreges, at der bør være tale om "fastansat" personale. Dette dels for at sikre overensstemmelse med formålet med lovgivningen, at beboeren skal ledsages af én der kender pågældende borger godt. Dels for at sikre at kvaliteten af den socialpædagogisk ledsagelse som tilbuddet udbyder, er godkendt af socialtilsynet som en del af tilbuddets samlet kvalitet, herunder den løbende vurdering af personalets kompetencer.

Det samme gør sig gældende i forhold til § 6, samt §§8-10, hvor der uddelegeres kompetence til personalet der yder den socialpædagogiske ledsagelse til at anvende magt og andre indgreb i selvbestemmelsesretten. Dette stiller høje krav til de personalemæssige kompetencer og erfaring indenfor magtanvendelsesreglerne. En kvalitet socialtilsynet løbende vurderer hos det personale der er fast i tilbuddet.

Ad § 5 i udkast til lovforslag:

Det fremhæves heri, at de kommunale og regionale døgntilbuds indtægter fra og omkostninger til tilkøb, skal holdes adskilt fra tilbuddets øvrige indtægter og omkostninger. Socialtilsyn Hovedstaden anbefaler dog, at det fortsat indgår i tilbuddets budget og regnskab, dog som selvstændig post. Socialtilsynet er opmærksom på, at det fremgår af lovforslaget, at socialtilsynet ikke skal føre tilsyn med eller godkende regnskaber vedrørende tilbuddets tilkøbsydelser. Men vurderer forsat det bør fremgå af tilbuddets budget og regnskab, for at efterleve kravet om økonomisk gennemsigtighed, som i henhold til lov om socialtilsyn.

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående høringssvar, er I velkommen til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Anne Boysen Christensen
Juridisk konsulent

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 9. februar 2017
Sagsnummer: 17/5042
Telefon: 72361452
E-mail: socialtilsynost@holb.dk

Fremsendt pr. mail til
sm@sm og najj@sm.dk

Høringssvar vedr. over udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Børne- og Socialministeriet har den 13. januar 2017 sendt lovforslag om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier i høring. Lovforslaget betyder, at der indføres mulighed for, at visse kommunale og regionale døgntilbud kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie til døgntilbuddets beboere over 18 år.

Under hensyn til at målgruppen for lovforslaget er borgere, der er i tilbud omfattet af lov om socialtilsyn, jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og 3, hvor tilsynet godkender og fører driftstilsyn, afgiver Socialtilsyn Øst nedenstående svar.

Der er med lovforslaget ønsket, at tilkøbt personale under ferieopholdet har mulighed for at udøve magtanvendelse i lighed med magtanvendelse i botilbuddet, jf. servicelovens §§ 126, 126a og 128 i form af fastholdelse og fastspænding af stofseler. Disse indgreb skal indberettes til socialtilsynene efter reglerne i lovforslagets § 12 svarende til regler om registrering i servicelovens § 136 og med de samme klagemuligheder, jf. servicelovens § 133.

Vedrørende § 2 om lovens anvendelsesområde

bør det i forhold til magtanvendelse under ophold i udlandet præciseres, at disse former for magtanvendelse også skal være hjemlet i pågældende lands lovgivning. Vi vil også anbefale, at der fastsættes en øvre grænse for ophold i udland svarende til udlandsbekendtgørelsens § 3 op til en måned.

Vedrørende § 13 - Børne- og socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse regler om iværksættelse af foranstaltninger, registrering og indberetning, jf. §§ 8-10 og 12.

Under hensyn til at, at det er tilbuddets personale, der kan tilkøbes og da der er tale om godkendt magtanvendelse, forudsættes det, at personalet er bekendt med betingelserne for magtanvendelsen. Frister for registrering af indgreb under en ferie strækkende sig over flere dage kan blive et problem, hvorfor der bør være fravigelse fra krav om registrering inden for 24 timer, jf. bekendtgørelse om magtanvendelse §§ 10 og 11.

Med venlig hilsen

Henriette Lindberg
Tilsynskonchef

Til Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K.

15. februar 2017

Høringssvar vedrørende: Udkast til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Hermed følger høringssvar fra Socialt Lederforum.

Socialt Lederforum er en landsdækkende interesseorganisation for tilbud indenfor handicap- og psykiatriområdet. Foreningens omdrejningspunkt er offentlig ledelse/udøvelse af velfærdsledelse.

Indledningsvis er det vigtigt at slå fast, at handicapområdet har befundet sig i venteposition de seneste 5-6 år på dette område. Det har for det første betydet, at tidligere tiders uheldige praksis på ferieområdet er stoppet, hvilket var nødvendigt og positivt. Men det har også betydet, at flere kommuner/tilbud på det nærmeste er holdt op med at arrangere ferieture for handicappede. Det har konkret betydet en forringelse i mange handicappedes liv. Derfor har Socialt Lederforum hilst med tilfredshed, at der er blevet taget initiativ til lovgivning på området.

Socialt Lederforum har følgende bekymringer/kommentarer i forhold til lovudkastet:

- Det er vigtigt at sikre handicappede borgere et rettighedsbaseret minimumsniveau af socialpædagogisk ledsagelse til ferie. Når man kigger på, hvordan der er blevet administreret meget forskelligt i landets kommuner i de seneste år, kan man frygte, at nogle borgere risikerer helt at miste muligheden for at holde ferie.
- Det er et brud med tidligere tiders opfattelse af at 'de stærkeste skuldre skal bære mest' at det nu reelt bliver sådan, at de mest handicappede skal betale, mest for deres egen ferie. Det fremgår af lovteksten og bemærkningerne, at det er et bevidst valg, at det nu skal være sådan. Socialt Lederforum opfordrer til at der gøres en ekstraordinær indsats for at det ikke bare ender med, at de mest handicappede aldrig kommer på ferie.
- Lovudkastet kommer til at betyde en markant forskel på ældre handicappede, der er på den gamle pensionsordning, og på yngre handicappede, der enten er på den nye pensionsordning eller slet ikke er blevet tilkendt pension (og altså derfor har endnu færre penge til rådighed). På den måde har lovudkastet en uheldig aldersmæssig slagside.

- Med udgangspunkt i at der i lovforslaget understreges at der ikke må generes overskud på socialpædagogisk ledsagelse og der desuden anføres at man heller ikke må tilbyde socialpædagogisk ledsagelse på et prisniveau, der virker konkurrenceforvridende, giver det umiddelbart ingen mening, at friholde området fra kontrol fra socialtilsynets side, eller fra en anden myndigheds side. Hvis der skal udarbejdes kontrakter på området (hvilket efter Socialt Lederforums opfattelse er en absolut nødvendighed), så er der også brug for en overordnet kontrol med at tingene er i orden. Det kunne eksempelvis foregå via stikprøver. Det er ikke rimeligt, at der holdes bedre øje med om temperaturen i køleskabene er den rigtige end der gøres med hvordan borgernes penge anvendes, når der skal tilkøbes socialpædagogisk ledsagelse.
- Desuden mener Socialt Lederforum, at man bør genoverveje at give de handicappede borgere klagedagang over beslutninger, der har med tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier at gøre!

Med venlig hilsen

Bo Møllerup

Direktør Socialt Lederforum

Mobil: 4045 6242

Email: bomo@socialtlederforum.dk

Blekinge Boulevard 2, 2630 Taastrup
Tlf. 38 88 45 75 (10-12 & 13.00-15.00)
CVR nr. 20 24 88 15
Mail: spastik@spastik.dk
www.spastikerforeningen.dk

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
naji@sm.dk
sim@sim.dk

Taastrup den 7. februar 2017

Vedr. Lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Spastikerforeningen har noteret sig, at der er et bredt politisk flertal for at give mulighed for, at der kan tilkøbes socialpædagogisk ledsagelse i forbindelse med ferie.

Spastikerforeningen finder det helt afgørende, at en sådan tilkøbsordning rent faktisk bliver en tilkøbsordning, dvs. en mulighed for at tilkøbe yderligere service oven på et i forvejen kendt og fastlagt mindsteniveau. I modsat fald er der ikke tale om en tilkøbsordning, men indførelse af brugerbetaling for nødvendig kompensation. Det vil føre til en helt urimelig skævvridning mellem de beboere, som har råd til selv at betale for deres ledsagelse og de der ikke har den mulighed.

Et sådan mindsteniveau er efter vores opfattelse er ikke tilstrækkelig fastlagt i lovforslaget. En henvisning til Ankestyrelsens principafgørelse nr. 60-15 er ikke tilstrækkelig. Det bør klart og tydeligt fastslås, at enhver beboer i botilbud har ret til mindst en uges ferie med ledsagelse. Ledsagelse herudover kan evt. tilbydes som tilkøb.

Udover nødvendigheden af at præcisere et mindsteniveau, hvorfra tilkøb kan være et supplement, er det helt afgørende, at der sikres et ordentligt tilsyn med det køb og salg af ledsagelse, som lovforslaget åbner mulighed for. I en så asymmetrisk relation, som relationen mellem en beboer i et botilbud og botilbuddets ledelse/personale, er det helt nødvendigt, at der sikres fuldstændig klare retningslinjer. Med lovforslaget åbnes der op for en direkte økonomisk relation mellem en beboer og ledelse/personale på et botilbud. Det er under ingen omstændigheder tilstrækkeligt at regulere den relation gennem "... en grundig og tillidsbaseret dialog med beboerens eventuelle pårørende/værge om tilkøb til ferie".

Det er helt afgørende, at såvel socialtilsynet får mulighed for at føre tilsyn med den måde et evt. tilkøb administreres på, ligesom beslutning om tilsagn eller afslag på tilkøb af ledsagelse skal være en myndighedsafgørelse, som borgeren får mulighed for at påklage.

Med venlig hilsen

Mogens Wiederholt
direktør

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22, 1060
København K
(sm@sm.dk)
Nanna Julie Jørgensen
Specialkonsulent
(najj@sm.dk)

Skanderborg den 07. februar 2017

Vedr.: "- Lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier"

Anvendelsesområde

§ 2. Kommunale og regionale døgntilbud for voksne, som er omfattet af lov om socialtilsyn, jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om socialtilsyn, kan tilbyde tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til beboere til ferier. En ferie skal indeholde mindst én overnatning. Ferien kan finde sted her i landet eller i udlandet.

Indledningsvis vil jeg rose alle for at initiativerne nu er kommet så langt, så der nu ligger udkast til lovforslag i høring. Et tydeligt bevis på "-At sammen kan vi gøre en forskel".

I forbindelse hermed, synes for mig, at henstå et væsentligt problem omkring begrebet ferie (minimum 1 overnatning uden for bostedet. Det synes som en væsentlig indskrænkning af den bredde lovforslaget kunne have, og jeg frygter at vi mister den svageste 1/3 af målgruppen, nemlig dem der kun kan holde til udflugter, oplevelser mv. af dags varighed. Vi mister muligheden for at tilbyde tryk ledsagelse til "ture" til "Sommerland", Legoland, besøg ved familie, turen til fodboldkamp om søndagen mv. Jeg skal ikke bevæge mig ud i grundene til at denne relative store gruppe ikke har tilkøbsmuligheden. Det kan jo have været svært at manøvrere politisk igennem, der kan ved forligspartierne ligge en frygt for misbrug af tilkøbsordningen, i relation til den kerneydelse kommunen er forpligtiget til jf. visiteringen.

Der rejser sig spørgsmål som:

1. Hvorfor skal vi definere hvad ferie er. Mange mennesker vælger jo i deres ferie at være i eget hjem og tage på dagsture. Den ferieform fratager vi, en i forvejen marginaliseret gruppe, muligheden for.
2. Har mennesker med udviklingshandicap ikke ret til tryk- og kendt ledsagelse til 1-dags ture.

Jeg frygter desuden:

1. At der tænkes kreativt, således tager man eksempelvis på 2 dagsture og har arrangeret en billig overnatning på vandrerhjem. Denne benyttes imidlertid ikke, da borgeren sover hjemme.. I og med at der laves en "konstrueret overnatning" ja så udløser turen ledsager tilkøb i 2 dage. *(jeg synes personligt det er dejligt og vigtigt at borgerne kommer ud og oplever noget i en ofte trist og ensformig hverdag. Det ville nu være rarest at det kunne foregå med klare regler og linjer.)*

Jeg ved det er svært at dæmme op for kreative tiltag, men det synes som en oplagt mulighed. Jeg kan tage et andet, fra min festivalverden, godt eksempel:

- 2 dagsbilletter til Sølund Musik-Festival koster 1150 kr. ikke mulighed for tilkøb af ledsagelse (altså med stor sandsynlighed ingen festivaltur)
- 1 2-dages billet 875 kr. 1 overnatning med morgenmad 125 kr.= 1000 kr. Mulighed for tilkøb (altså med stor sandsynlighed er festivalturen reddet)

Således kan vi jo have mange "overnattende". Det er så "hvad det er", men tænk på al den "for-pakkede" morgenmad osv., der aldrig udleveres. (madspild i stor stil)

Dette er jo kun et par eksempler, det kan jo ske på alle tænkelige dagsture, weekendture i det grønne, fisketure, osv. Parolen: Køb en billig overnatning, lad være med at benytte den og du har tryk-/kendt ledsagelse til de borgere der KUN kan holde til 1 dags ture.....

Der må være en mulighed for, at vi kan udvide loven til ALLE ture. Således må vi kunne lave et indberetning system, evt. via noget firma Nem ID (kan vel udstedes til hvert bofællesskab), og så må vi tage stikprøver. Således vi sikrer at kommunerne/bostederne ikke "blander" kerneydelserne som er visiteret, og lovens hensigt med ledsagelse.... (det er jo skrevet i lovteksten, at loven må ikke medføre forringelser af de i forvejen visiterede ydelser)

Kreativitet skal således medføre mærkbare sanktioner.

Jeg oplever at vi, med denne lovtekst, er så godt på vej til at give disse mennesker et fantastisk tilbud. Jeg er meget glad på mange udviklingshæmmede menneskers nye muligheder. Jeg mener samtidig, at vi bør have modet, tilliden og troen på at vi skal "gå hele vejen", så vi ikke "skærer" den fysisk-, psykisk - og socialt dårligst stillede menneske med udviklingshandicap.

Tak for en god og konstruktiv dialog med mange politikere, flere ministre igennem de seneste 4 år.

Med Venlig Hilsen

pva

Sølund Musik-Festival

Lasse Mortensen

projektleder

Stemningsbilleder fra SØLUND MUSIK-FESTIVAL 2016

SØLUND
MUSIK-FESTIVAL

Vejle 8. februar 2017

Følgende er Udviklingshæmmedes LandsForbunds høringssvar ang. Lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

I Udviklingshæmmedes LandsForbund er vi bekymrede for, hvordan aftalepartierne vil sikre, at tilkøb af ledsagelse ikke medfører forringelser. Især formuleringen "*... at indførelse af tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferie ikke i sig selv må medføre forringelser, reduktioner eller manglende visitation...*" bekymrer os, da det efter vores mening vil kunne åbne op for forringelser som ikke udelukkende har relation til lovgivningen om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse.

Desuden bekymrer den manglende klagemulighed os, ligesom formuleringen om, at utilfredshed med leveringen af tilbuddet skal afklares i dialog med døgntilbuddet.

Det bekymrer os endvidere, at der bliver lagt op til, at det enkelte døgntilbud afgør hvorvidt der skal gives tilbud og at det dermed ikke bliver en forpligtelse, da det for os at se vil give meget forskellige muligheder og rettigheder for beboerne. Ligesom der indenfor samme kommune vil kunne forekomme forskellige rettigheder og muligheder.

Endelig er vi bekymrede på vegne af de borgere som ikke har midlerne til at tilkøbe ledsagelse og for de borgere som har så stort et behov for hjælp, at det økonomisk bliver umuligt for dem, at benytte sig af tilbuddet.

På vegne af Udviklingshæmmedes Landsforbund.

Dan Gjermandsen

Formand i Udviklingshæmmedes Landsforbund

Værkmestergade 15, 8000 Aarhus C

sm@sm.dk, naij@sm.dk

9. februar 2017
Side 1 af 1

Høringssvar på forslag til lov om tilkøb af socialpædagogisk ledsagelse til ferier

Aarhus Kommune, Socialforvaltningen, vil gerne bifalde, at det, hvis lovforslaget vedtages, gøres muligt at tilkøbe socialpædagogisk ledsagelse til ferier.

Ifølge lovforslagets §1, stk. 2 vil tilkøb kunne tilbydes til beboere, der har en betydelig nedsat *psykisk* funktionsevne.

Aarhus Kommune, Socialforvaltningen, vil i den forbindelse venligst bede Børne- og Socialministeriet overveje at tilrette lovforslaget så også målgruppen med betydelig nedsat *fysisk* funktionsevne tilbydes mulighed for tilkøb.

SOCIALE FORHOLD OG BESKÆFTIGELSE

Socialforvaltningen
Aarhus Kommune

Værkmestergade 15
8000 Aarhus C

Direkte e-mail:
social@aarhus.dk
www.aarhus.dk/soc

Sag: 17/004770-3

Med venlig hilsen

Socialchef Lotte Henriksen

AARHUS KOMMUNE